

STJERNEN

144. ÅRGANG · NUMMER 12 · JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE · DECEMBER 1995

STJERNEN

DECEMBER 1995

På forsiden:

»Vi kan lære meget af den hellige beretningen om Jesu fødsel,« siger ældste Jeffrey R. Holland i »Jul er ikke noget, man køber« (side 12).

Meget af det, som vi kan lære, bliver præsenteret i dette nummer – lige fra præsident Thomas S. Monsons »Julegaver, julevelsignelser« (side 2) til et barns fremstilling af »Jesu fødsel« (side 32). Disse og andre artikler vidner om, at Frelserens fødsel virkelig har fundet sted. (Modelfoto på forsiden: Steve Bunderson).

Børnestjernens forsider:

»Kom til mig,« af W. B. Kirkpatrick.

ARTIKLER

BUDSKAB FRA DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB: JULEGAVER, JULEVELSIGNELSER

PRÆSIDENT THOMAS S. MONSON 2

PÅ TEMPLETS DØRTRIN DENNIS RAY 10

JUL ER IKKE NOGET, MAN KØBER ÆLDSTE JEFFREY R. HOLLAND 12

DE KUNNE IKKE BERØVE OS JULENS ÅND DEBBIE PFOTZER 18

FJENDER BLEV HANS VENNER DUANE C. KNOWLES 26

JESU FØDSEL 32

ISÆR FOR UNGE

PÅ ETHVERT SPROG WILLIAM POWLEY 8

»HIVOR SKAL ENGLENE HEN?« DEBBIE ORULLIAN 20

JEG HADEDE JULEN PATRICIA ROPER 22

DOMINGO LIAOS TID RICHARD M. ROMNEY 40

DIN JULEGAVELISTE LISA A. JOHNSON 46

FASTE PUNKTER

KOMMENTARER FRA LÆSERNE 1

BESØGLÆRERINDEBUDSKABET:

»MER SALIG OG HELLIG« 25

BØRNESTJERNEN

JUL I AMERIKA 2

SANG: MARIAS VUGGEVISE

JAN UNDERWOOD PINBOROUGH OG DARWIN WOLFORD 4

OPDAGELSE: GAVER TIL EN NYFØDT KONGE

GERALDINE A. GARRETSON 6

FÆLLESTID: GAVMILDHED KAREN ASHTON 8

BEDSTEFARS OG BEDSTEMORS MISSIONERJUL

JANA JONES STEED 10

JULEPYNT: JULETRÆSPYNT, LAD DET SNE 13

NYE VENNER: HORVÁRTH GERGŐ, IMRE OG PETER

FRA BUDAPEST I UNGARN JANET PETERSON 14

DECEMBER 1995 • 144. årgang • Nummer 12
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle
tidsskrift.

Det Første Præsidentskab:Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson, James E. Faust

De Tøls Kvorum: Boyd K. Packler, L. Tom Perry,
David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M.
Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph
B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Redaktion: Jack H Goussind

Vejledere:

Spencer J. Condie, L. Lionel Kendrick

Curriculum Department:

Adm. direktør: Ronald L. Knaghton
Planlægning og redaktionel leder: Brian K. Kelly
Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Redaktion:

Chefredaktør: Marvin K. Gardner
Medredaktør: R. Val Johnson
Assisterende redaktør: David Mitchell
Assisterende redaktør for Børnestejernen: DeAnne Walker
Planlægning: Maryann Martindale
Tidsskriftsassistenter: Beth Daley

Design:

Grafisk leder, tidsskrift: M. M. Kawasaki
Art Director: Scott Van Kampen
Designer: Sharrl Cook
Produktionsleder: Jane Ann Peters
Produktion: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Matthew Maxwell

Abonnementsafdeling:

Leder: B. Rex Harris
Distributionschef: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Stjernen: Redaktør: Carsten Gram

Kirkenys: Susanne Perkins

Redaktionens adresse:

Translation Division
Hans Eriksen's Gade 2, 1. - DK-2200 København N
Tlf. 31 391366; fax 31 391367

Distribution:

Nordisk Distributions Center
Smedevangen 9 • DK-3540 Lyngø
Tlf. 42 187727; fax 42 187982

© 1995 by Corporation of the President of The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Ettertryk forbudt

Kirkens internationale tidsskrift udgives månedligt
på dansk, engelsk, finsk, fransk, hollandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, koreansk, norsk, portugisisk,
samoansk, spansk, svensk, tongansk og tysk.
Hveranden måned på indonesisk og thailandsk,
kvartalsvis på bulgarsk, islandsk, russisk, tjekisk og
ungarsk.

STJERNEN (ISSN: 0900-2545) is published
monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-
day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake
City, UT 84150. Subscription price \$ 10.00 per year.
Thirty days' notice required for change of address.
When ordering a change, include address label from
recent issue; changes cannot be made unless both the
old address and the new are included. Send
USA and Canadian subscriptions and queries to
Salt Lake Distribution Center, Church Magazines,
PO, Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368.
USA: Subscription information telephone number:
801-240-2947

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO, Box
26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA

Abonnement:

12 numre DKK 80,- (inkl. moms og porto). Betaling
over giro 3120988 til Nordisk Distributions Center,
Smedevangen 9, DK-3540 Lyngø.
USA og Canada: US \$ 10,00
(Surface mail).
Udkommer 12 gange om året
Printed by: BG Offset • DK-3500 Værløse •
Denmark
ISSN 0900-2545 • 95992 110

KOMMENTARER FRA LÆSERNE

HJÆLP TIL UNDERSØGERE

Siden jeg er kommet på mission, har jeg
lært at værdsætte *Liahona* (spansk). Der er
altid nogle artikler i tidsskriftet, som jeg
kan bruge til at vejlede undersøgere i deres
søgen efter sandheden.

Jeg ser frem til at modtage tidsskriftet
hver måned. Jeg holder især af at læse
lokalsiderne.

Ældste Pillado Herrejón

Viveros Gren

Nuevo Laredo Mexico Distrikt

ELSKER BØRNESIDERNE

Jeg vil gerne takke for *Liahona* (engelsk),
især børnesiderne. Min niece, som ikke er
medlem af Kirken, besøger mig tit, og hun
læser ivrigt hvert eneste nummer. Så sam-
tidig med at hun læser historier og ak-
tivistetsider, lærer hun mere om evangeliet
og Kirkens lære.

Når jeg læser i tidsskriftet, styrkes mit
vidnesbyrd, og jeg inspireres af den trofast-
hed, som medlemmer af Kirken udviser
over hele verden.

Wilfredo Salem Santos

Malabon Ward

Cabocan Stav, Filippinerne

VORES EGET ABONNEMENT

Vi er en ydmyg og meget lykkelig familie.
Vi blev døbt i 1993, men det føles, som om
vi altid har været medlemmer af Kirken og
altid har været velsignet af Jesu Kristi
evangelium.

Til at begynde med var vi ikke intere-
seret i *A Liahona* (portugisisk). Men så

læste vi et eksemplar, som vi lånte af en
missionær. Vi fandt straks ud af, at vi ville
have vores eget abonnement. Nu kan vi
slet ikke undvære bare et enkelt nummer.
Det ville føles som et stort åndeligt tab for
os.

Tak for et vidunderligt tidsskrift.

Carlos og Eliane De Prat

Cachoeirinha Ward

Porto Alegre Nordre Stav, Brasilien

EN FORNOJELSE AT LÆSE

Hver måned ser vi frem til at modtage *Der
Stern* (tysk). Det er en fornøjelse at læse
det og derved blive styrket i evangeliet.
Det er vidunderligt at læse om hellige over
hele verden, som efterlever Jesu Kristi
evangelium. Vores børn glæder sig også til
hvert nummer og elsker at læse *Kinderstern*
(Børnestejernen).

D. Kopfmann

Waldshut Ward

Bern Stav, Schweiz

INSPIRERENDE BUDSKABER

Mange tak for *Liahona* (engelsk). Det er
fyldt med inspirerende budskaber, som
opløfter sjælen. Jeg læser tidsskriftet med
stor fornøjelse, og til tider ville vi ønske, at
det udkom hver dag. Jeg gemmer hvert
eneste nummer, efter jeg har lånt dem ud
til mine venner, deriblandt flere ikke-
medlemmer.

Erwin S. Tillio

Toledo 2. Gren

Toledo Distrikt, Filippinerne

Julegaver, julevelsignelser

Præsident Thomas S. Monson
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Hvad har du fået til jul?« Det er det store spørgsmål blandt børn i dagene efter årets festligste højtid. En lille pige kunne måske svare: »Jeg fik en dukke, en ny kjole og et sjovt spil.« En dreng kunne svare: »Jeg fik en lommekniv, et tog og en lastbil med lys.« De nyerhvervede genstande vises frem og beundres, mens juledag kommer og går.

Men disse gaver er forgængelige. Dukker går i stykker, kjoler bliver slidt, og sjove spil bliver kedelige. Lommeknive bliver væk, tog kører bare i ring, og lastbiler bliver glemt, når batterierne, der driver dem, svækkes og dør.

Men hvis vi ændrer et enkelt ord i vores julespørgsmål, bliver resultatet helt anderledes. »Hvad har du *givet* til jul?« vækker opbyggende tanker og får ømme følelser til at vælde frem og erindringens glød til at stråle kraftigere.

Det er det at give, ikke at få, der får julens sande ånd til at blomstre op. Fjender tilgives, venner huskes og Gud adlydes. Julens ånd oplyser sjælnes

**De vise mænd, som kom
langvejsfra for at tilbede
Kristusbarnet, bragte ikke
større gaver end dem,
som vi giver af et
uselvsk hjerte.**

panoramavindue, og vi skuer ud på den travle verden med større interesse for mennesker, end for ting.

Hvad kan jeg give ham,

jeg fattige sjæl?

Var jeg blot hyrde,

så gav jeg et lam.

Var jeg en vismand,

ville jeg gøre mit,

men hvad kan jeg give ham?

Jeg skænker mit hjerte.

(Christina Georgina Rossetti)

Man husker altid den jul, hvor det at give blev vigtigere end det at modtage. I mit tilfælde skete det i mit tiende år. Da julen nærmede sig, ønskede jeg mig, så stærkt som nogen dreng kan ønske sig noget, et elektrisk tog. Mit ønske var ikke at få det billige og almindelige tog, som kunne trækkes op, men derimod et, som fungerede ved hjælp af miraklet elektricitet. Det var under den store depression, men dog kunne mor og far, sikkert ved at yde store ofre, julemorgen give mig et smukt elektrisk tog.

I timevis betjente jeg transformatoren og så på toget, der først trak sine vogne og derefter skubbede dem baglæns rundt på skinnerne. Mor kom ind i stuen og fortalte, at hun havde købt et tog til at trække op til Mrs. Hansens søn Mark, der boede længere nede ad gaden. Jeg spurgte, om jeg måtte se toget. Lokomotivet var kort og klodset, ikke langt og strømlinet, som det dyre lokomotiv, jeg havde fået. Men jeg lagde mærke til en olietankvogn, som hørte med til dette billige togsæt. Der hørte ikke sådan en vogn til mit tog, og jeg følte et stik af misundelse. Jeg skabte mig så meget, at mor til sidst gav efter og gav mig olietankvognen. Hun sagde: »Hvis du føler, at du har mere brug for den, end Mark har, så tag den bare.« Jeg satte den ned til mit tog og glædede mig over synet.

Mor og jeg gik ned til Mark Hansen med de resterende vogne og lokomotivet. Drengen var et år eller

to ældre end mig. Han havde ikke ventet sådan en gave og blev derfor utroligt glad. Han trak lokomotivet op, det var jo ikke elektrisk som mit, og strålede af glæde, mens lokomotivet med sine to vogne og en bremsevogn kørte rundt på skinnerne.

Så spurgte mor klogt: »Nå, hvad synes du så om Marks tog, Tommy?«

Jeg blev overvældet af skyldfølelse og var straks klar over, hvor egoistisk jeg havde været. Jeg sagde til mor: »Vent lidt. Jeg kommer straks tilbage.«

Så hurtigt som mine ben kunne bære mig, spænedes jeg hjem, snuppede olietankvognen plus en vogn fra mit eget togsæt, hvorefter jeg løb tilbage til Hansens hus og med glæde i stemmen sagde til Mark: »Vi havde glemt to af de vogne, der hører til dit togsæt.« Mark koblede de to ekstra vogne på sit tog. Jeg så lokomotivet arbejde sig af sted hen over skinnerne og følte en fantastisk glæde, som er svært at beskrive og umulig at glemme. Julens ånd havde fyldt min sjæl.

Den oplevelse gjorde det noget lettere for mig at træffe en vanskelig beslutning et år senere. Atter stod julen for døren. Vi havde gjort en kæmpestor kalkun klar til ovnen og glædede os til det lækre måltid, som ventede os. En af mine legekammerater stillede mig et overraskende spørgsmål: »Hvordan smager kalkun?«

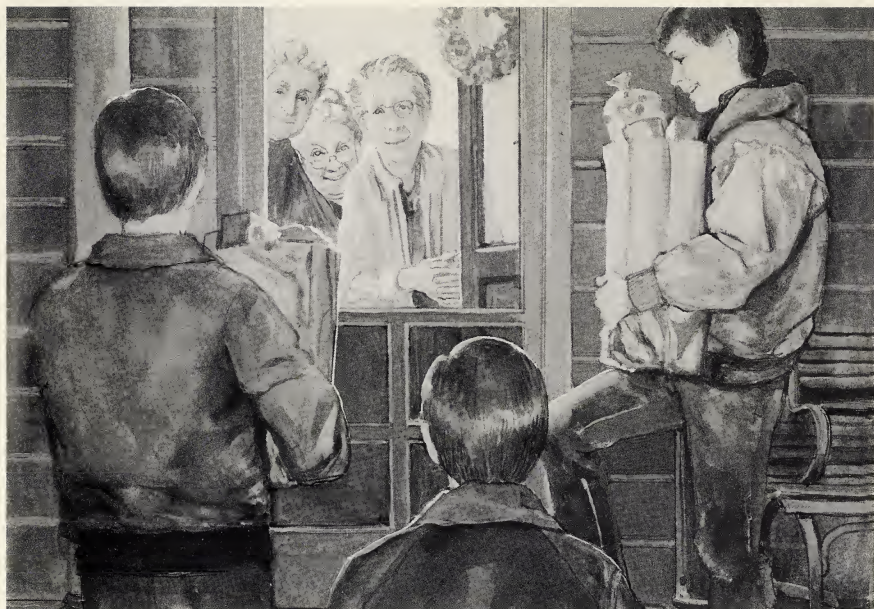
Jeg svarede: »Nogenlunde lige som kylling.«

Endnu et spørgsmål: »Hvordan smager kylling?«

Så indså jeg, at min ven aldrig havde spist hverken kylling eller kalkun. Jeg spurgte ham, hvad hans familie skulle have til jul. Der kom ikke noget øjeblikkeligt svar. Han sænkede bare blikket og sagde: »Det ved jeg ikke. Vi har ikke noget mad i huset.«

Jeg prøvede at finde en løsning på problemet. Men der var ikke nogen. Jeg havde hverken kalkun, kylling eller penge. Så kom jeg i tanke om, at jeg havde to kaniner som kæledyr. Jeg bar dem hen til min ven og rakte ham kassen med ordene: »Her, tag de to kaniner. De smager også godt – ligesom kylling.«

Han tog kassen, klatrede over hegnet og skyndte sig hjem – julemiddagen var reddet. Tårerne fik frit løb,

ILLSTRERET AF DALE KILBOURN

Drengene tænkte på de trængende, og de festpenge, som de havde sparet op til sig selv, blev brugt til julegaver til andre – og blev til en velsignelse, som sent vil blive glemt.

mens jeg lukkede lågen til det tomme kaninbur. Men jeg var ikke ked af det. Mit hjerte fyldtes af en varm, ubeskrivelig glæde. Det var en mindeværdig jul.

Jeg mindes en ung mand, der som 13-årig anførte sit diakonkvorum på en søgen efter julens sande ånd. Han og hans kammerater boede i et kvarter, hvor der boede mange fattige enker. Hele året havde drengene sparet penge sammen og planlagt en fantastisk julefest. De tænkte kun på sig selv, indtil julens ånd fik dem til at tænke på andre. Frank, der var deres leder, foreslog sine kammerater, at de penge, som de møjsommeligt havde sparet sammen, ikke blev brugt på den planlagte julefest, men i stedet på tre ældre enker, som boede sammen.

Drengene lagde planer. Som deres biskop behøvede jeg blot at følge dem. Med eventyrlystens begejstring

købte drengene en stor kylling, kartofler, grøntsager, tyttebær og alt det, der ellers hører til en traditionel julemiddag. De bar så deres dyrebare gaver hen til enkerens hus. Et bank på døren, lyden af slæbende fodtrin og så mødtes de.

Med 13-åriges karakteristiske umelodjose stemmer sang drengene: »Stille nat, hellige nat, tavs er nu livets larm.« Så overrakte de deres gaver. Englene i den hellige nat for længe siden sang ikke smukkere end de, og de vise mænd overrakte ikke gaver, der havde større betydning end disse. Jeg så på disse dejlige kvinders ansigter og tænkte: »En eller andens mor.« Derefter kiggede jeg på de ædle drenges ansigtsudtryk og tænkte: »En eller andens søn.« Jeg kom til at tænke på Mary Dow Brines udødelig digt:

*Kvinden var gammel og laset og grå
og bøjet af vinterens kulde så rd
Gaderne var våde af nysfalden sne
og kvinden havde svært ved at se.*

Hun stod der ved krydset og ventede bare,
alene og overset i den myldrende skare
af mennesker der ej ænsede hendes møje
eller så det bedende blik i hendes øje.
Ned ad gaden, med latter og støjende råb,
på vej hjem fra skole så fulde af håb,
kom en flok drenge i samlet trop.
De hoppede i snedyngerne glade op

(En) stoppede ved hendes side og sagde blot:
»Skal du hjælpes over gaden? Det kan jeg godt.«

»Hun er en eller andens mor, min ven,
skønt hun er gammel med vaklende ben.
Jeg håber, at nogen vil hjælpe min mor,
når jeg en dag er blevet stor,
og hun er fattig og gammel og hæmmet
og hendes egen søn er langt fra hjemmet.«
Og »en eller andens mor« knælede i løn
og opsendte i sin stue denne bøn:
»Gud, vær god mod ham og ikke streng,
som er en andens søn og lille dreng!«
(»En eller andens mor«)

Der er ikke én af disse drenge, der nogensinde har glemt deres pragtfulde pilgrimsfærd. Julegaver var blevet til julevelsignelser.

Tiderne ændrer sig og årene farer forbi, men julen forbliver hellig. Det er ved at give, snarere end at modtage, at julens ånd kommer ind i vores liv. Gud taler endnu. Han tilskynder. Han vejleder. Han velsigner. Han giver.

For mange år siden fortalte præsident Harold B. Lee mig om en præsident Ballantyne, som voksede op i Star Valley i Wyoming. Det er et barsk område. Somrene er korte og flygtige, mens vintrene er lange og kolde. Præsident Ballantyne fortalte om en helt speciel jul fra sin barndom. Han sagde:

»Far havde en stor familie; og kort efter høsten var pengene sluppet op, da alle regningerne var betalt. Derfor måtte far rejse og arbejde for en dollar om dagen

hos en af de store gårdejere. Han tjente kun lige nok til at forsørge sig selv, og der var kun få penge at sende hjem til mor og børnene. Det begyndte at se noget sort ud for os.

Vi bad vores familiebønner ved spisebordet. Og en aften, mens far var væk, skænkede mor mælk op til os fra en stor kande. Hun delte mælken omhyggeligt mellem os børn, men tog ikke selv noget. Og da jeg fornemmede, at vi kun havde den mælk, som var i kanden, skubbede jeg mit glas hen til mor og sagde: 'Her, mor. Drik mit.'

'Nej, mor er ikke sulten i aften.'

Det bekymrede mig. Vi drak vores mælk og gik i seng, men jeg kunne ikke sove. Jeg stod op og listede nedenunder. Og der lå mor på knæ midt i stuen. Hun hørte mig ikke, da jeg på bare fødder listede hen og knælede ved siden af hende. Jeg hørte hende sige: 'Kære himmelske Fader, vi har ikke mere mad i huset. Kære Fader, vil du røre en eller andens hjerte, så mine børn ikke skal sulte i morgen.'

Da hun var færdig med bønnen, så hun sig omkring og opdagede, at jeg havde hørt det hele. Hun sagde, lidt forlegent, til mig: 'Gå nu op i seng, min dreng. Det skal nok gå alt sammen.'

Jeg gik i seng, trøstet af min mors tro. Næste morgen vågnede jeg ved lyden af skramlende gryder og pander nede fra køkkenet og duften af mad. Jeg gik ned i køkkenet og sagde: 'Mor, jeg syntes, du sagde, at vi ikke havde mad i huset.'

Hun svarede blot: 'Regnede du da ikke med, at Gud ville besvare min bøn?' Jeg fik ikke anden forklaring.

Årene gik, og jeg rejste bort for at studere. Jeg blev gift og vendte tilbage for at besøge mine forældre. Bishop Gardner, der nu var blevet en gammel mand, sagde: 'Min dreng, lad mig fortælle dig om en juleoplevelse, som jeg havde med din familie. Jeg var blevet færdig med dagens arbejde, og vi havde spist vores aftensmad. Jeg sad ved kaminen og læste avisen. Pludselig hørte jeg en stemme, der sagde: 'Søster Ballantyne har ikke noget mad i huset.' Jeg troede, at det var min kone, der talte, så jeg

ILLUSTRERET AF ROBERT I. BARRETT

Gud hørte en mors bøn og rørte en god biskops hjerte. Den mad, som han kom med, gav næring til både krop og ånd.

sagde: 'Hvad sagde du, lillemor?' Hun kom ind i stuen og sagde, mens hun tørrede sine hænder i forklædet: 'Kaldte du?'

'Nej, jeg har ikke sagt noget til dig, men jeg hørte en stemme, som talte til mig.'

'Hvad sagde stemmen?' spurgte hun.

'Den sagde, at søster Ballantyne ikke har noget mad i huset.'

'Så må du jo hellere tage sko og frakke på og køre hen med noget med til søster Ballantyne,' sagde min kone. I den mørke vinternat spændte jeg hestene for vognen og læssede en sæk mel, en kvart okse, nogle glas henkogt frugt og et par nybagte brød på ladet. Det var koldt udenfor, men min sjæl fyldtes med varme, da din mor bød mig velkommen, og jeg overrakte hende madvarerne. Gud havde hørt en mors bøn.'«

Vor himmelske Fader tænker altid på den, der lider nød, den, der søger, den, der stoler på ham, den, der beder, og den, der lytter, når han taler. »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Joh 3:16). Guds gaver bliver vores velsignelser. Må ethvert hjerte åbne sig og tage imod ham – juleaften og altid. □

FORSLAG TIL SAMTALEEMNER FOR HJEMMELÆRERNE

1. Det er at give, ikke at modtage, som får julens ånd til at blomstre frem.
2. Julens ånd kommer ind i vores liv, når vi giver andre det, de har behov for.
3. Vor himmelske Fader tænker på den, der lider nød, den, der søger, den, der stoler på ham, den, der beder, og den, der lytter, når han taler.

PÅ ETHVERT SPROG

William Powley

Jeg tilbragte en ferie med at sejle nedad Volga-floden i Rusland, langt fra nogen SDH-kirkebygning. Den pågældende søndag havde jeg besluttet at læse i Mormons Bog nede i min kahyt.

Men mine planer ændredes, da jeg fandt ud af, at skibet var lejet af en sidste dages hellig familie, som arrangerede sommertogter. Med tilladelse fra deres kirkeledere havde de planlagt at holde kirkemøder for de af deres passagerer, som var sidste dages hellige, deriblandt en hel del russiske hellige. Jeg blev bedt at velsigne nadveren. Jeg spekulerede på, om jeg mon skulle velsigne nadveren alene, og om jeg ville være den eneste teenager blandt deltagerne. Det håbede jeg bestemt ikke.

Senere samme morgen, da jeg trådte ind i salonen, hvor mødet skulle afholdes, beroligedes min sjæl, da jeg så andre unge mænd med slips og unge piger i kjoler. Jeg så mig omkring efter det, der skulle gøre det ud for nadverbordet. Ude til højre bemærkede jeg, at en hvid dug fra spisesalen var blevet bredt ud over klaverbænken. Bakker med brød og vand stod oven på den hvide dug. Den bror, der havde bedt mig om at velsigne nadveren, præsenterede mig for en ung mand.

»Det er Sergei,« sagde han. »Han velsigner nadveren sammen med dig.«

Sergei, der var fra Moskva, havde lige fuldført sin militærtjeneste. Han havde mødt to missionærer i undergrundsbanen. Det havde siden ført til hans døb.

»Dobraj Dien!« sagde jeg og brugte de få russiske ord, jeg havde lært.

»Dobraj Dien,« svarede han med en klukken.

»Minjah Zavut, William,« sagde jeg og præsenterede mig.

»Minjah Zavut, Sergei.«

»Taler du engelsk?« spurgte jeg.

»Lidt.«

Han trak et slidt stykke papir frem og foldede det ud. Det indeholdt en liste med sidste dages hellige termer og deres betydning. Han pegede på ordet *nadver* som for at forklare vores rolle i søndagens møde. Jeg nikkede. Derefter pegede han på ordet *brød* og så på sig selv.

»Mig?« spurgte han.

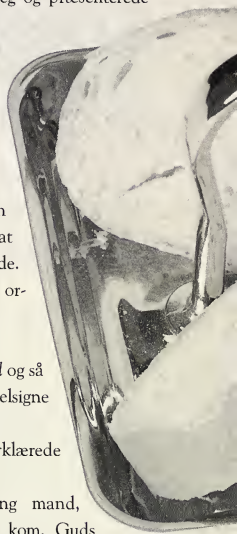
Derefter pegede han på ordet *vand* og så på mig. Jeg forstod. Han skulle velsigne brødet. Jeg skulle velsigne vandet.

»Da,« sagde jeg på russisk og erklærede mig indforstået med hans forslag.

Musikken begyndte, og en ung mand, Vladimir, ledte forsamlingen i »Kom, kom, Guds folk«. Gardinerne i lokalet var trukket til side, og gennem vinduerne så vi ud over det russiske landskab.

Sergeis eksemplar af Mormons Bog var slidt af flittig brug. Han bladrede frem til nadverbønnen.

Vi rejste os og brød det hjemmebakte russiske surbrød. Jeg kunne høre forsamlingen synge »O, se hvilken kærlighed,« den ene halvdel af dem sang på russisk og

På templets dørtrin

Dennis Ray

Min familie ventede spændt i kø, da der blev holdt åbent hus inden indvielsen af templet i Bountiful i Utah. Vores guide havde forklaret, at vi skulle have betræk på skoene, når vi gik gennem templet. Titusinder af mennesker var allerede gået gennem regn og sne for at besøge templet den dag. Skobetrækkene skulle være med til at holde templet rent.

Jeg gik ud fra, at vi selv skulle tage skobetrækkene på. Men da vi nærmede os døren, så jeg en gruppe unge mænd og unge kvinder – frivillige fra en nærliggende stav – som gav folk betrækkene på. Forbløffet løftede jeg først den ene fod og så den anden, mens en ung kvinde hjalp mig med at få betrækkene på. Jeg var lidt flov over det, for jeg kunne jo sagtens selv have gjort det. Og jeg tvivlede på, at det var nogen behagelig opgave. Det var jo koldt, skoene var våde og snavsede og hun måtte sidde i en ubekvem stilling. Da den unge kvinde var færdig, fremstammede jeg et nødtørftigt tak. Selv efter at have hjulpet tusinder af andre, var hendes smil og venlige ord stadig lige oprigtige og varme.

Jeg følte mig overvældet af hendes tjenestegering. Og så fyldtes jeg pludselig af en dejlig tanke. Hvis Messias havde været på jorden i dag, ville han så ikke også tjene stille og uselvvisk – ville han ikke gøre det urent? Stærke følelser skyllede gennem mig og jeg fornemmede Frelserens inderlige kærlighed. Havde han måske ikke knælet i Getsemane have, og døde han ikke på Golgata for at gøre det mest ophøjede og hellige muligt for os?

Under hele rundvisningen var jeg fyldt af ærbødhed. Templet var smukt, men det jeg husker bedst, var det, der skete på dørtrinnet.

Ikke så længe efter blev jeg afløst som rådgiver i vores stavspræsidentskab. I de næste par dage gik jeg og spekulerede på, hvilken kaldelse Herren mon havde i vente til mig. Ville det være noget af det, man betragter som »betydningsfuldt« – eller små, skjulte kærlighedsgeringer, som de færreste ville bemærke? Det betød ikke noget. Hvor som helst jeg knæler for at tjene, vil jeg huske på, at Kristus også engang knælede for at tjene os alle. □

JULEN ER IKKE NOGET, MAN KØBER

Ældste Jeffrey R. Holland

De Tolv Apostles Kvorum

Et af formålene med juleberetningen er at minde os om, at jul ikke er noget, man køber. Og uanset hvor meget den betyder for os, selv når vi er helt små, kommer beretningen til at betyde lidt mere for hvert år, der går. Og uanset hvor mange gange vi læser den bibelske beretning om den aften i Betlehem, får vi hver gang en tanke – eller to – som vi ikke før har haft.

Der er så mange ting, vi kan lære af den hellige beretning om Kristi fødsel, at vi altid tøver med at fremhæve en af dem uden også at nævne de andre. Tilgiv mig, at jeg nu gør det.

En ting, som har gjort indtryk på mig er, at det er en beretning om stor fattigdom. Jeg gad vide, om Lukas ikke havde en bestemt mening med *ikke* at skrive »der var ikke plads i herberget«, men i stedet at skrive »der var ikke plads *til dem* i herberget« (Luk 2:7; fremhævelse tilføjet). Vi kan selvfølgelig ikke være sikre, men jeg vil gætte på, at man kunne købe indflydelse for penge dengang, som man kan i dag. Jeg tror, at hvis Josef og Maria havde været betydningsfulde eller velhavende, så kunne de nok have fundet logi selv på den travle årstid.

Jeg har spekuleret på, om ikke også Joseph Smiths oversættelse antyder, at de ikke kendte nogen indflydelsesrige mennesker, når den siger, at der ikke var *nogen*, der kunne give dem plads i herbergerne (se JSO, Luk 2:7).

Vi kan ikke være sikre på, hvad historikeren havde i tankerne, men vi *ved*, at parret var meget fattigt. Ved det

renselsesoffer, som forældrene bragte efter barnets fødsel, gjorde en turteldue det ud for det foreskrevne lam. Det var en undtagelsesregel, som Herren havde givet i Moseloven for at lette byrden for de reelt fattige (se 3 Mos 12:8).

De vise mænd kom ganske vist senere med gaver, der kastede lidt glans og rigdom over begivenheden. Men det er vigtigt at bemærke, at de kom langvejsfra, formentlig fra Persien, en rejse på flere hundrede kilometer. Medmindre de havde begivet sig af sted, længe før stjernen viste sig, er det næppe sandsynligt, at de nåede frem den nat, spædbarnet blev født. Faktisk skriver Matthæus, at da de kom, var Jesus et »barn« og familien boede i et »hus« (Matt 2:11).

Det viser muligvis et vigtigt skel, som vi bør huske i juledagene. Måske burde gaveindkøbene og indpakningen og julepyntningen adskilles en smule fra de mere stille, private øjeblikke, hvor vi overvejer betydningen af barnet (og hans fødsel), som tilskynder til dette gave-giveri.

Guldet, røgelsen og myrraen blev skænket i ydmyghed og modtaget med taknemlighed. Sådan bør det også være med vores gaver år efter år. Min kone og mine børn vil kunne bevidne, at ingen er mere pjattet end jeg, når det gælder det at give og modtage gaver. Men netop af den årsag, må jeg, ligesom I, tænke på de jævne og fattige forhold den nat, hvor der hverken var glimmer eller gavepapir eller denne verdens gods. Først når vi ser den enkle, hellige, upyntede genstand for vores tilbedelse – barnet fra Betlehem – forstår vi, hvorfor det er så passende at give hinanden gaver.

Som far har jeg ofte tænkt på Josef – den stærke, tavse, næsten ukendte mand, som må have været værdigere end nogen anden jordisk mand, siden han skulle være plejefar for den levende Guds Søn. Det var Josef, udvalgt fremfor alle andre mænd, der skulle lære Jesus

Til at begynde med blev hyrderne »grebet af stor frygt«, da englene forkyndte Jesu fødsel, men de frydede sig, oplevede »en stor glæde« og blev de første vidner, der så »barn(et), som er svøbt og ligger i en krybbe« (se Luk 2:8-16).

at arbejde. Det var Josef, der underviste ham i loven. Det var Josef, der i værkstedets rolige omgivelser hjalp ham til at forstå, hvem han var, og hvad han en dag skulle blive.

Jeg læste på Brigham Young University, da vores første barn, en søn, blev født. Vi var meget fattige, dog ikke så fattige som Josef og Maria. Min kone og jeg gik begge to i skole, vi arbejdede begge, og for at få råd til huslejen var vi viceværtspår i den ejendom, hvor vi boede. Vi kørte i en lille Folkevogn med et halvdødt batteri. Vi havde hverken råd til ny Folkevogn eller nyt batteri.

Men da jeg blev klar over, at vores særlige aften nærmene sig, tror jeg, at jeg ville have gjort hvad som helst, som var hæderligt, for at sikre mig, at min kone fik de rene lagner, de sterile instrumenter, de opmærksomme sygeplejersker og de dygtige læger, som bragte vores førstefødte søn til verden. Hvis hun eller det barn havde haft brug for særlig behandling i det fineste private hospital, tror jeg, at jeg ville have pantsat mit liv for at skaffe dem det.

Jeg sammenligner disse følelser (som jeg også har følt for hver af de efterfølgende børn) med det, Josef må have følt, da han gik rundt i gaderne i en by, som var ham fremmed, uden en ven eller slægtning i syne, eller bare nogen, som ville give ham en hjælpende hånd. I disse sidste, smertefulde timer af sit svangerskab havde Maria redet eller gået de ca. 160 kilometer fra Nazaret i Galilæa til Betlehem i Judæa. Josef må have grædt over hendes tavse mod. Alene og ubemærket måtte de forlade

menneskers selskab og søge ly i en stald, en grotte fuld af dyr, hvor Guds Søn blev født.

Jeg gad vide, hvad Josef har følt, da han skovlede møg og skidt til side. Jeg gad vide, om tårene brændte i hans øjne, da han skyndte at finde rent halm

og genne dyrene væk. Jeg gad vide, om han tænkte: »Kan man forestille sig et mere uhumsk, befængt og snavset sted at føde et barn? Sømmer det her sig for en konge? Bør Guds Søns mor træde ind i 'mørkets dal' (Sl 23:4) sådan et væmmeligt sted? Er det forkert at unde hende noget mere bekvemt? Kan det være rigtigt, at han skal fødes her?«

Men jeg er sikker på, at Josef ikke mukkede og Maria ikke beklagede sig. De vidste en hel del og klarede sig, så godt de kunne.

Måske vidste dette forældrepar allerede på det tidspunkt, at denne spæde dreng i sin tidligste barndom, såvel som ved afslutningen på sit liv, skulle udsættes for den dybeste menneskelige smerte og skuffelse. Og det ville han gøre for at hjælpe dem, der følte, at også de var født uden fordele.

Jeg har også tænkt på Maria, denne mest begunstigede af alle kvinder i verdenshistorien. Hun der blot var et barn, da englen viste sig og ytrede disse ord, som ikke alene skulle ændre hendes liv, men hele menneskehedens historie: »Herrén er med dig, du benådede« (Luk 1:28). Hendes åndelighed og beredthed afsøres i hendes svar, som viser både uskyld og modenhed: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord« (Luk 1:38).

Det er her, jeg vakler og famler efter de følelser, en mor nærer, når hun bliver klar over, at hun har undfanget en levende sjæl, mærker livet begynde og vokse i sin livmoder og bærer barnet i sig lige til fødslen. Her må

fædre træde til side og blot kigge på, mens mødre føler og aldrig glemmer. Jeg har tit tænkt over Lukas omhyggelige ordvalg i sin beskrivelse af den hellige nat i Betlehem:

»Mens de var dér, kom tiden, da *hun* skulle føde; og *hun* fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe« (Luk 2:6-7; fremhævelse til føjet).

Disse korte stedord lyder i vore ører, som om Maria, næstefter barnet, er hovedpersonen, dronningen, moderen over alle mødre – midtpunkt i denne storslåede begivenhed. Og de selv samme stedord lader også ane, at hun, bortset fra sin elskede mand, er helt alene.

Jeg har spekuleret på, om ikke denne unge kvinde, der selv blot var et stort barn, og som nu fødte sit første barn, ikke gerne ville have haft sin mor, en tante, sin søster eller en veninde til at være hos sig, mens hun fødte.

Denne søns fødsel burde jo egentlig have været overvåget af hver eneste jordemoder i Judæa! Vi kunne vel alle ønske, at der havde været nogen, som kunne have holdt hendes hånd, kølet hendes pande og ladet hende hvile i kølige hvide lagner, når fødslen var overstået.

Men sådan skulle det ikke være. Kun bistået af den uerfarne Josef fødte hun sin førstefødte søn og svøbte ham i de klæder, som hun fornuftigt nok havde taget med på rejsen. Derefter har hun måske lagt ham på en pude af halm.

Og på begge sider af sløret brød himlens hærskarer ude i sang. »Ære være Gud i det højeste og på jorden,« sang de, »fred til mennesker med Guds velbehag« (Luk 2:14).

Men bortset fra de himmelske vidner, var de tre helt alene: Josef, Maria og barnet, som kom til at hedde Jesus.

Dette vendepunkt i menneskehedens historie, som oplystes af en ny stjerne på himlen, der netop blev åbenbaret til dette formål, blev ikke set af nogen andre dødelige – kun af en fattig tømmer, en smuk jomfrumoder og nogle tavse husdyr, som ikke kunne tale om det helige, de havde overvåret.

Hyrderne ville snart dukke op, og senere ville de vise mænd fra Østen følge efter. Men til at begynde med var der kun en lille familie, uden legetøj, juletræer eller glimmer. Med et lille nyfødt barn. Det var sådan, julen begyndte.

Det er for dette barn, at vi burde råbe i kor: »Lyt nu medens englekor synger om den konge stor ... Liv og lys han har os bragt, han har helse i sin magt. Han blev født til os på jord, lad os prise Herren stor« (*Salmer og sange*, nr. 132).

Jesus, der sikkert mindedes sin egen fødsel, sin egen barndom og måske tænkte på den renhed og tro og ægte ydmyghed, som fordres af enhver celestial sjæl, må tit have sagt, mens han så ind i små barneøjne, der elskede ham (øjne, der altid bedst så, hvad og hvem han var): »Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget« (Matt 18:3).

Så julen er for børn – i alle aldre. Det er nok derfor, at min yndlingsjulesalme er en børnesang. Jeg lægger mere følelse i den end i nogen anden:

*Det lille barn Jesus i krybben sov sødt,
foruden en seng og i fattigdom født ...
Jeg elsker dig, Jesus, fra himlen se ned,
og værn om mit leje og skænk mig din fred ...
Jeg be'r dig: Oh, bliv, Herre Jesus, hos mig,
velsign alle små børn og elsk også mig;
Bevar os som dine, den stund vi er her,
og tag os til himlen at bo hos dig der.
(*Salmer og sange*, nr. 130). □*

Der var fire dage til jul, og der herskede en spændt forventning i vores familie. Heidi havde travlt med at pakke sine gaver til mor ind, mens Erin var helt optaget af de farvede lyskæder i vinduet. Jeg glædede mig, fordi det firma, som John arbejdede for, havde inviteret deres ansatte og deres ægtefæller til middag og underholdning den pågældende aften.

Da John og jeg havde afleveret børnene hos babysitteren, kørte vi af sted. Mens vi kørte hen til firmafesten, sad vi og talte om vores mange velsignelser.

Festen var fantastisk. Klokken var langt over midnat, da vi endelig kørte ind i vores indkørsel. John gik i forvejen for at åbne døren og tænde lyset, mens jeg pakkede vores to sovende piger ind i tæpper for at beskytte dem mod den kolde natteluft.

Pludselig kom John løbende tilbage og råbte: »Der har været indbrud!« Mens jeg stod med Erin i armene, mærkede jeg, at det løb mig koldt ned ad ryggen. Vi så os omkring i huset og opdagede, at alle vores julegaver var væk. Tyvene havde taget alt – selv vores tiendekvitteringer og patriarkalske velsignelser. Vi var sønderknust! Hvad skulle vi gøre? Vi følte os magtesløse.

I stedet for at nyde familietraditioner, som er forbundet med højtideligholdelsen af Frelserens fødsel, kæmpede vi med en følelse af

De kunne ikke berøve os julens ånd

Debbie Pfozter

tomhed. Selvfølgelig kunne gaverne erstattes, men det kunne den kærlighed, som var blevet lagt i hver gave og dens indpakning ikke.

Vi holdt familieråd og besluttede, at vi ville holde os indendøre og fejre en stille jul, hvor vi ville fokusere på Frelserens fødsel.

Om søndagen spredtes nyheden om indbruddet. Da John og jeg sad inde i den mørke stue søndag aften, hørte vi en bildør smække. Vi sprang op, fordi vi troede, at det var tyvene, der var vendt tilbage. Vi løb ud til

hoveddøren. Og vi kunne ikke tro vores egne øjne.

Masser af små stearinlys glimtede i den frostkolde luft, mens 25 medlemmer fra vores ward sang julesange for at opmuntre os. Det var svært at holde tårerne tilbage.

Da de kørte bort, kunne vi mærke, at bitterheden i vores hjerter måtte vige for en følelse af glæde. Da vi gik ind i huset igen, ringede telefonen – det var den første af mange opringninger fra naboer, der spurgte, om de kunne hjælpe os. Vi tændte Erins yndlingslyskæde og besluttede at holde en rigtig jul, uanset hvor beskeden den så end måtte blive.

Den følgende dag var juleaftensdag. Det begyndte kl. 11 om morgenen – det ene kirkemedlem efter det andet kom med gaver og mad. En søster følte sig tilskyndet til at give os penge, og det viste sig, at beløbet netop svarede til det, vi havde mistet. Spejderne kom også med deres bidrag. Medlemmer fra en nærliggende stav havde hørt om indbruddet og sendte selveste julemanden. Heidi kunne ikke tro sine egne øjne. Denne strøm af kærlighed og omsorg fortsatte lige til midnat.

Da vi gik i seng den juleaften, var vores hjerter fulde af taknemlighed til andre. De, der hjalp os i vores nød, havde fulgt Kristi eksempel og vendt vores mareridt til en højtid fyldt med Kristuslignende kærlighed. □

» Hvor skal englenerne hen? «

Debbie Orullian

Jeg havde altid nydt de varme, grønne vintre i det sydlige Californien, men julen i Helsinki i Finland, var som taget ud af et eventyr. Jorden var dækket af sne, der stod smukke graner i parken, og stjernerne strålede så klart, at det så ud, som om man kunne nå dem. Jeg kunne næsten høre englenerne synge: »Fred til mennesker med Guds velbehag!«

Mit hjerte var fyldt med den fred, da min missionærkammerat, søster Pels, og jeg satte os til rette i burgerbaren. Vores møde var sluttet kl. 19, og nu glædede vi os til at slappe af med et måltid mad, inden vi skulle med bussen.

Pludselig fløj døren op og omkring 20 udklædte mennesker strømmede ind. En var klædt ud som Josef, en anden som Maria, andre som hyrder, de vise mænd og engle med vinger. De havde tydeligvis lige opført et krybbespil. De lo og spøjte, mens de købte mad og satte sig til rette.

Lidt senere kom en anden mand ind i restauranten. Han hørte helt klart ikke til den første gruppe. Hans hår var uglet, og han havde gammelt, slidt tøj på. Da han havde fået sin mad, gik han rundt og søgte efter en plads.

Han fandt en mellem deltagerne fra krybbespillet og forsøgte at klemme sig ind mellem to af de vise mænd. Men så kom han til at vippe sin bakke, så hans sodavand faldt på gulvet.

Deltagerne i krybbespillet lo, mens han trak sig tilbage og fandt et bord ved siden af os. Han satte sig på stolen og hang med hovedet. Han så ikke på sin mad eller noget andet, han stirrede bare ned i gulvet. Det slog mig, at det måltid måtte have betydet noget særligt for ham. Det var sikkert en luksus, han knap havde råd til. Tabet af sodavanden måtte have knust hans hjerte. Det knuste mit hjerte at se på ham.

»Vi må gøre noget,« sagde jeg til søster Pels.

»De tilbyder, at man kan få en ny sodavand, hvis man er kommet til at vælte sit glas,« sagde søster Pels. Hun rejste sig straks og gik hen til disken. Da hun gjorde det, fik hele Betlehem øje på hendes navneskilt. Nogle af den sad med himmelvendte øjne.

Lidt efter kom søster Pels tilbage og rakte manden en ny sodavand, mens en servitricke tørrede den spildte sodavand op. Manden stirrede på sodavanden, og så kiggede han hen på søster Pels og mig. Han havde tårer i øjnene. »Tak,« sagde han med grødet stemme. »Livet er ikke let for tiden.«

Han fortalte os, at han var 54, og at han engang havde været sømand. Hans far var lige død, og resten af hans familie var borte. »Hvem er I?« spurgte han.

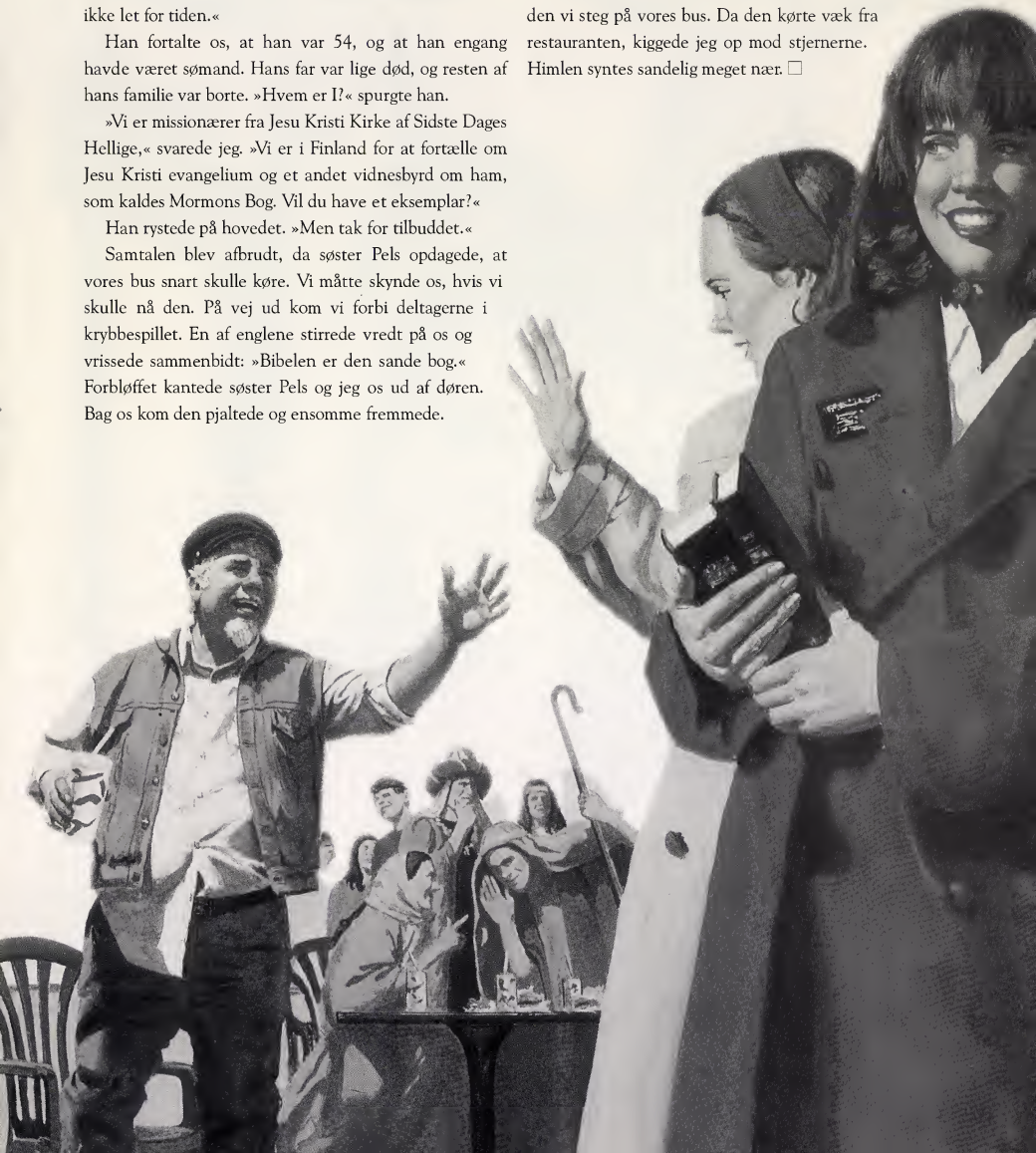
»Vi er missionærer fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige,« svarede jeg. »Vi er i Finland for at fortælle om Jesu Kristi evangelium og et andet vidnesbyrd om ham, som kaldes Mormons Bog. Vil du have et eksempel?«

Han rystede på hovedet. »Men tak for tilbuddet.«

Samtalen blev afbrudt, da søster Pels opdagede, at vores bus snart skulle køre. Vi måtte skynde os, hvis vi skulle nå den. På vej ud kom vi forbi deltagerne i krybbespillet. En af englenerne stirrede vredt på os og vrissede sammenbidt: »Bibelen er den sande bog.« Forbløffet kantede søster Pels og jeg os ud af døren. Bag os kom den pjaltede og ensomme fremmede.

»Hvor skal englenerne hen?« spurgte han. Forbavset kiggede vi ind på gruppen i restauranten. Men så opdagede vi, at han så på os. »Hvor skal englenerne hen?« spurgte han igen.

Vi smilede og ønskede ham en glædelig jul, inden vi steg på vores bus. Da den kørte væk fra restauranten, kiggede jeg op mod stjernerne. Himlen syntes sandelig meget nær. □

ILLUSTRATED BY ROGER MOTZKUS

JEG HADEDE JULEN

Patricia R. Roper

Bygget over en virkelig hændelse

Jeg hader julemanden,« udbrød jeg, mens jeg gloede olmt på et billede af den glade, gamle nisse, som var malet på et butiksvindue nede i centret.

Mor så på mig med hævede bryn. »Du er sandelig i julehumør,« sagde hun.

Vi hastede ud til bilen, mens jeg forsøgte at sætte ord på mine følelser. »Jeg er bare så træt af julemænd, glimner og alt det andet juleræs,« sagde jeg, mens jeg satte mine indkøbsposer ned i bagagerummet. »Jeg mener, er det ikke Frelserens fødsel, vi burde fejre?«

»Jeg vil godt give dig ret i, at julen er ved at blive for kommerciel,« sagde mor.

Vi kørte forbi rådhuset og så en plakate, der opfordrede folk til at yde julebidrag til de trængende. »Og det er en anden ting,« røg det ud af mig. »Jeg væmmes over, at folk her ved juletid pludselig gribes af skyldfølelse og skænker alt deres gamle ragelse til de fattige. Hvorfor kan folk ikke være gavmilde året rundt? Hvem tror de, at de narret med det?«

Mor smilede. »Julen er et godt tidspunkt at begynde på.«

Men jeg var ligeglad med, hvad hun sagde. Inden længe var jeg vred på alt og alle, og da vi kørte ind i vores indkørsel, havde jeg besluttet mig for, at jeg ikke ville opføre mig anderledes, bare fordi det var jul. Jeg ville ikke hykle som resten af verden. Og hvad angik Frelserens fødsel, så ville jeg fejre den i april.

Efter aftensmaden tog vi af bordet og satte os for at lave lektier. »Hjælp mig lige med mine regnestykker,« sagde min bror Tom.

»Jeg har selv lektier for,« vrissede jeg.

»Åh, gør det nu. Det er jo jul,« bad han. Det skulle han aldrig have sagt! Jeg sagde, at jeg ville blæse på, om det var jul. »Spørg én, der har tid,« sagde jeg.

»Hvad med én, der har brug for velsignelser, fordi hun opfører sig underligt,« sagde Tom.

»Så!« lød mors strenge stemme. »Så er det nok. Jeg skal nok hjælpe dig, Tom. Din søster er sur på julen i år.«

Det var svært at koncentrere sig om lektierne, for jeg følte mig modbydelig indeni. Jeg fattede ikke, hvorfor jeg fik det værre og ikke bedre. Jeg var jo trods alt ikke en julehykler, der foregav at være munter, mens folk i resten af verden sultede og led nød.

Pludselig ringede det på døren. Mor så på mig, og så gik hun hen for at lukke op. Hendes overraskede udbrød fik resten af familien, inklusive mig, til at løbe derud.

Der stod vores hjemmelærere klædt ud som hyrder. De ventede, indtil vi alle var samlet. »Vi er på vej til Betlehem,« sagde en af hyrderne, »og vi ville lige kigge forbi og fortælle jer, hvad der er sket. Vi lå og vågede over vores får, da en engel pludselig viste sig for os. Til at begynde med blev vi bange, men englen sagde: 'Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være

for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren' (Luk 2:10-11).«

Der var noget ved deres budskabs enkelhed og oprigtighed, som rørte mig dybt. Min læbe begyndte at bæve, og jeg skyndte mig at bide i den for at få den i ro. Jeg hørte ikke mere.

Jeg var alt for optaget af at tænke på, hvor skrækkelig jeg havde været, bare fordi jeg ikke ville være hykler. Jeg havde mukket over, hvor forfærdelige alle andre er, men selv var jeg ikke villig til at forbedre mig. De mennesker, jeg gik og beklagede mig over, var i det mindste gavmilde og venlige en del af året. Det havde jeg bestemt ikke været.

»Vi vil tage af sted for at se det mirakel, som har fundet sted,« sagde den anden hyrde. Og med disse ord forsvandt de ud i natten og lod os stå tilbage og overveje deres vidunderlige budskab.

Og så slog det mig. De ville dele dette pragtfulde budskab med andre, for at de også kunne føle julens ånd.

Jeg tørrede mine øjne og rømmede mig. »Jeg har også nogle julebudskaber, jeg godt vil overbringe,« sagde jeg. Jeg vendte mig om mod mor og gav hende det største knus, jeg kunne mande mig op til. »Jeg er ked af alt det, jeg har udsat dig for.«

Mor smilede. »Det hører med til at være mor.«

Jeg så på Tom, som smilede triumferende.

»Det sværeste bliver nok at sige undskyld til dig, Tom,« begyndte jeg. »Men hvis jeg ikke gør det, ville du ikke tro mig, når jeg siger, at der er sket en forandring i mit hjerte i aften.« Han trak på skuldrene og skyndte sig forbi mig. Jeg lagde mærke til, at han havde røde ører. Det var et sikkert tegn på, at han var flou.

Jeg fulgte efter ham ud til køkkenbordet. »Tom,« spurgte jeg. »Skal jeg hjælpe dig med dine regnestykker?« □

STJERNEN

BØRNESTJERNEN

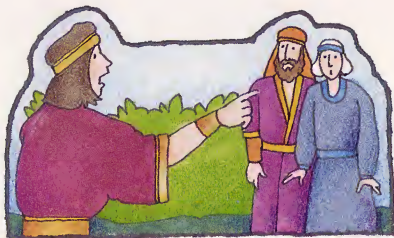
144. ÅRGANG · JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELIGE · DECEMBER 1995

J U L I A M E R I K A

1 Folket i Zarahemlas land var blevet onde (se Helaman 13:1-2).

2 En lamanitisk profet ved navn Samuel kom og advarede folket om, at hvis de ikke omvendte sig, ville de blive udryddet (se Helaman 13:3-6).

3 Han fortalte dem, at de kunne få deres synder tilgivet, hvis de omvendte sig, takket være Jesu Kristi offer, han, der snart skulle fødes (se Helaman 14:2, 12-15).

4 Samuel profeterede, at Jesus Kristus ville blive født fem år senere, at der natten før hans fødsel ville vise sig et klart lys på himlen, at der skulle være en dag og en nat og endnu en dag uden mørke, og at en ny stjerne ville vise sig – »en sådan, som I aldrig før har set« (se Helaman 14:2-6).

5 De, der troede på Samuels ord og omvendte sig, blev døbt af Nephi, en retfærdig mand, som boede i Zarahemlas land (se Helaman 16:1).

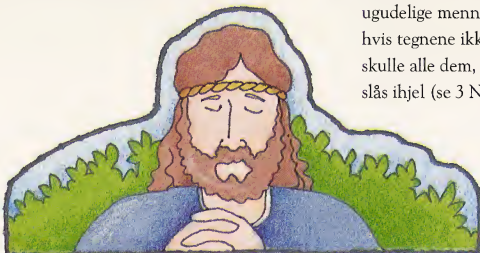
ILLUSTRERET AF SHALINA MOONNET KAWAGAKI

6 Men mange mennesker i Zarahemla forhærdede deres hjerter og ville ikke omvende sig (se Helaman 16:2).

7 Da tiden nærmede sig, hvor Samuels profeti skulle opfyldes, fastsatte de ugudelige mennesker en dato og sagde, at hvis tegnene ikke havde vist sig inden da, skulle alle dem, som troede på profetierne, slås ihjel (se 3 Nephi 1:9).

8 Den dag bad Nephi, som havde døbt mange af de troende, hele dagen om, at Herren ville beskytte dem (se 3 Nephi 1:2, 10-12).

9 Herren lovede Nephi, at tegnene på hans fødsel ville blive opfyldt den samme nat. Da solen gik ned den aften, blev det ikke mørkt. De retfærdige, og mange af de ugudelige, vidste, at Jesus Kristus, Guds Søn, ville blive født den følgende dag. En ny stjerne viste sig også på himlen (se 3 Nephi 1:12-21).

10 »Og således forløb det to og halvfemsindstyvende år, og det bragte gode efterretninger til folket gennem de tegn, der skete ifølge alle de hellige profeters ord« (3 Nephi 1:26).

Marias vuggesang

Udtryksfuldt ♩ = 72-80

E^b **Fm**

1. Sov nu sødt, sov nu sødt, mit kære barn sov nu
 2. Dit hoved vil en kro-ne bær' for din

B^b **E^b**

sødt i fred og ro. Dit magtfulde liv er
 plads i himme-riq'. Di-ne hæn-der, som end-

Fm **B^b7** **E^b**

nu be-gyndt, og din mor er nær og tro. Mens
 nu er små, snart vel-sig-nel-ser vil gi'. "Fred på

Overstemme ad lib

Mens Jo - sef vå - ger nu i
"Fred på jord" lød eng - le - ko - rets

Jo - sef vå - ger nu i nat, er på
jord" lød eng - le - ko - rets sang, som vi

nat, er på him - len stjer - nen sat. Sov nu sødt, sov nu sødt, mit
sang, som vi al - le stem - mer i.

him - len her en stjer - ne sat. E-flat
al - le stem - mer i en - gang. Sov nu sødt, sov nu sødt, mit

kæ - re barn, sov nu sødt i fred og ro.

kæ - re barn, sov nu sødt i fred og ro.

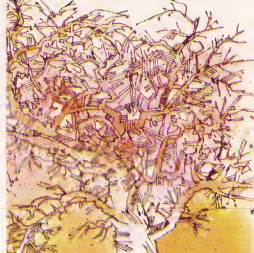
Tekst: Jan Underwood Pinborough, f. 1954. © 1989 SDH
Musik: Tysk folkelødi, arr. af Darwin Wolford, f. 1936. Arr. © 1989 SDH
Denne sang må kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommerciel brug
i Kirken eller hjemmet.

Es 9:6
Luk 2:7-19
Matt 2:1-2

Boswellia-
træ

Commiphora Myrra-
træ

OPDAGELSE

GAVER TIL EN NYFØDT KONGE

Geraldine A. Garretson

Hvilke gaver ville du tage med, hvis du skulle besøge en konge? Da Jesus blev født i Betlehem, så de vise mænd fra Østerland hans stjerne og bragte ham guld, røgelse og myrra. Du ville måske også have valgt guld til en konge, men hvad i alverden er røgelse og myrra? Lad os rejse tilbage i tiden og finde ud af det.

Forestil dig, at du er i oldtidens Egypten, hvor man er ved at gøre mumier i stand. Sære dufte fylder luften. Bagefter bliver du ført til et tempel i oldtidens Grækenland. Skyer af stærkt duftende røgelse omgiver deres gudestatuer. Senere i det gamle Jerusalem oplever du samme mystiske dufte i det store tempel.

Senere, da du rejser nordpå med en kamelkaravane ad de barske veje på den ara-

Guld

biske halvø, lugter du de samme parfumerede dufte. Du spørger karavanens leder, hvad det er, der afgiver disse spændende dufte. Han stirrer forbløffet på dig. »Kender du ikke til røgelse og myrra?« spørger han. »Værdsætter du slet ikke kongernes parfume?«

Røgelse og myrra, forklarer din vært, er saft fra to små pjukskede træsorter, som vokser på den sydligste pynt af den arabiske halvø. Med en mejsel fjernes det ydre papiragtige barklag fra træerne. Saften strømmer ud og størkner i små gennemsigtige, gule klumper, som kaldes »tårer« og høstes. Kun bestemte familier får lov til at høste røgelse og myrra, og hele kongeriger lever af handlen med det.

Røgelse benyttes i mange religioners tempelceremonier og også til religiøse ceremonier i hjemmene. Når det brændes afgiver det en vel-

duftende røg, og det bruges også i parfume. Folk mener, at behagelige dufte er hellige og gode. De tror, at det behager Gud og beskytter dem mod onde ånder og sygdom.

Myrra, fortæller han, bruges til dyr medicin og kosmetik, såvel som til parfume og duftpulver, og det benyttes ofte i de salver, som man bruger til at balsamere de døde med. Det anvendes også i madlavning, som medicin mod mange lidelser og smøres på sår for at fremme helingsprocessen.

Du spørger om prisen, foretager nogle hurtige udregninger og finder til din forbløffelse ud af, at røgelse koster omkring 3.000 kroner for et halvt kilo og myrra 24.000 for et halvt kilo.

Karavanens leder fortæller dig, at hans dyrebare last fragtes på kamelryg over en strækning på 3.200 kilometer, hvorefter det sejles til fjerne konger og templer.

Du takker din vært og vender tilbage til nutiden for at finde ud af noget mere. Du opdager, at røgelsen stammer fra boswellia-træer. I dag kan det købes for 90 kroner for et halvt kilo! Det bruges stadig som røgelse. I de arabiske lande koger man visse former for røgelse, og bruger det som medicin mod mavepine. En anden sort tygges for at styrke tænder og gummer.

Myrra, som betyder »bitter,« stammer fra Commiphora-myrra-træet. Det sælges i dag også for omkring 90 kroner for et halvt kilo og anvendes i parfumer, mundskyl, tandpasta og medicin.

Røgelse

Myrra

Din karavaneleder ville blive overrasket og bedrøvet over at høre, at røgelse og myrra ikke længere har den store betydning. Mange af de byer og riger, som byggede på handlen med den slags, ligger nu i ruiner. I stedet for de 3.000 tons, som man engang høstede hvert år, fremstilles der i dag kun nogle få tons. Nogle af de gamle træer bruges nu som brændsel og deres blade bruges som kamelfoder. Men i de arabiske lande, Afrika og Indien kan man stadig finde disse træer og mænd, der værner om dem. Lige som i gamle dage kommer den bedste røgelse i dag fra et lille område i det sydlige Oman på den arabiske halvø.

Vi ved ikke, hvad der blev af de gaver, som de vise mænd gav Jesusbarnet, men hans familie må have værdsat de kongelige gaver. De vise mænd traf et klogt valg. Deres gaver var passende symboler på Kongernes Konges guddommelighed og kongelighed. □

GAVMILDHED

Karen Ashton

»Det er saligere at give end at få«
(ApG 20:35).

Har du nogensinde ønsket dig legetøj, spil eller sportsudstyr så meget, at du har tigget om det igen og igen og forestillet dig, hvor lykkelig du ville være, når du legede med det? Hvis du så fik det, du ønskede dig, var det så helt, som du havde forestillet dig? Blev du skuffet? Eller træt af at lege med det? Gik det i stykker? Ofte tror vi, at vi bliver lykkeligere ved at få ting, men ting giver ikke varig glæde.

Ægte glæde kommer ofte af at gøre noget venligt mod andre. Har du nogensinde planlagt en særlig overraskelse til en ven eller et familiemedlem? Var det ikke sjovt! Har du nogensinde arbejdet hårdt for at kunne give en eller anden en gave, som du vidste hun ville blive glad for? Var det ikke dejligt! Har du nogensinde hjulpet et mindre barn med at gøre noget, som han ikke selv kunne klare? Eller brugt tid på en, som havde brug for din kærlighed? Den følelse af glæde, som vi oplever, når vi elsker og tjener andre, kan vi nyde i lang, lang tid.

Den 13. trosartikel lyder: »Vi tror, at vi må ... gøre godt mod alle.« Når vi gør godt, får vi stor glæde.

Jesus sagde: »Det er saligere at give end at få« (se ApG 20:35). Man kan også sige, at man bliver mere glad ved at give end ved at få noget.

Instruktioner

Lim skabelonen til gaveæskén over på et tykkere stykke karton eller kalkér den over. Dekorér den med mønstre eller farver, og klip den så ud langs de fuldt optrukne linjer. Prik hul i de to sorte mærker. Fold sider og flapper langs de stiplede linjer. Lim de øverste og de nederste flapper sammen.

Tænk over, hvem af din familie eller venner du vil overraske med en særlig kærlighedsgave. Skriv det, du vil gøre for vedkommende på en af gavestrimlerne. Skub strimlen ind i æskén gennem en af sprækkerne i siden. Før et stykke snor gennem hullerne i toppen og bind enderne sammen. Nu er din gaveæske parat til at blive hængt på juletræet eller foræret bort. Du kan bruge denne gaveæske som skabelon og klippe andre ud i tykt gavepapir eller tapet.

Forslag til fællestid

1. *Tal med børnene om det at give af sin tid, kærlighed og tjenestevillighed. Omdel papptallerkener og lad hvert barn tegne sit eget ansigt på tallerkenen. Bag på hver*

papptallerken limer I en lille seddel, hvor der står: I år vil jeg give af mig selv – mit smil, min kærlighed og min hjælp. Lad børnene pakke tallerkenerne ind som julegaver.

2. *Lav en liste over alle de gaver, som vor himmelske Fader og Jesus har givet os, og skriv gaverne på hver sin papirstrimmel. Læg hver strimmel i en æske, og pak så æskerne ind som gaver. Giv hver æske et nummer og skriv noget, som kan hjælpe børnene med at gætte, hvad der er i den pågældende pakke. Læg pakkerne rundt omkring i lokalet. Giv hvert barn papir og blyant. Lad børnene kigge på pakkerne og de fingerpeg, som du har skrevet, og derefter skrive ned, hvad de tror, der er i hver gave. Når de sidder på deres pladser igen, lukker I pakkerne op og taler om de gaver, som vor himmelske Fader har givet dem, og om hvilke gaver, de kan give til gengæld.*
3. *Læg en masse forskellige småting, som børn kender, i en papirpose. Hver gang du tager en genstand op af posen, taler I om den kærlighed og venlighed, som børnene kunne vise derhjemme ved hjælp af den pågældende genstand. For eksempel, legetøj – du kan huske at rydde dit legetøj væk, en billedbog – du kan hjælpe dine mindre søskende med at kigge i billedbogen, et billede af et smilende barn – du kan være munter og glad. □*

STJERNEN

1995

Indeks

Dette indeks er opdelt i to kategorier:
Et emneindeks og et separat forfatterindeks.

Anvendte forkortelser:

o = omslag
B = Børnestjernen
b = bagsiden
ib = indersiden af bagsiden

EMNEINDEKS

STJERNEN 1995

A

Afrika

Riget går frem i Afrika, James O. Mason, jan, 28

Amado, Carlos H.

Åldste Carlos H. Amado, Melvin Leavitt, maj, 84

Amerikanske indianere

Sydvestlige USA: Sidste dages hellige indianeres kunst, hellige forbindelser, sep, 34

Apostle

Særlige vidner, apr, 8
"Troens skjold", Boyd K. Packard, jul, 6

Argentina

Postyr i Argentina, Larry A. Hiller, feb, 10

Australien

De formidable australiere, maj, 34

B

Bare for sjov

feb, B8; mar, B12; apr, B16; maj, B12; jun, B5; aug, B5; sep, B8; okt, B4; nov, B10; dec, B13

Barmhjertighed (se også Kærlighed)

Barmhjertighed - den guddommelige gave, Thomas S. Monson, jul, 57
Barmhjertighed og lærdom, Aileen H. Clyde, jan, 95

De faderløse og enkerne - elsket af Gud, Thomas S. Monson, jan, 66

Hold ud til enden i barmhjertighed,

Hartman Rector jun., jan, 23

Jeg har følelser, Katherine Quinn

Fowkes, okt, B5

Kun vindere, Sharon Rucker, aug, 19

Min broders vogter, Thomas S.

Monson, jan, 42

Min brors spørgsmål, Ken Checketts,

maj, 8

Befalinger

Jeg tror på, at man skal holde budene, Karen L. Lofgreen, mar, B8

Bekendelse

Find tilgivelse, Richard G. Scott, jul, 76

Bennett, Naea

I sin fars fodspor, Janet Thomas, sep, 46

Besøgslærerinder

På vagt for Herren, Eva C. Bean, nov, 41

Besøgslærerebudskab

"Mer anger for synd", aug, 25

"Mer fryd ved hans gerning", apr, 25

"Mer glæde ved livet", nov, 25

"Mer håb i min nød", okt, 25

"Mer rønhed i sjælen", sep, 25

"Mer salig og hellig", dec, 25

"Mer stræben i løn", jun, 25

"Mer tro på min frelser, mer kundskab om Gud", mar, 25

"Mer tålmod i prøver", maj, 25

"Mer, Herre, som dig", feb, 25

Biskopper

Hvordan man virkelig støtter sin biskop, Annette Paxman Bowen, aug, 20

Brasilien

En bøn i Itacoatiara, Chrislaine Da Silva Brasil, okt, B2

Brodilová, Frantiska

Tjekslovakiet var hendes mission, Ruth McOmber Pratt og Ann South Niendorf, sep, 26

Brothers, Marau

Marau Brothers fra Papeete på Tahiti, mar, B2

Budskab fra Det Første Præsidentskab

At tjene Herren og modstå djævelen, James E. Faust, nov, 2

Denne udsøgte tid, Gordon B.

Hinckley, sep, 2

Et tempelmotiveret folk, Howard W.

Hunter, maj, 2

"Hvis I er villige og lydige", Gordon B.

Hinckley, jun, 2

Julegaver, julevisninger, Thomas S.

Monson, dec, 2

Med hånd og hjerte, Thomas S.

Monson, feb, 2

Opskrift på fremgang, Thomas S.

Monson, aug, 2

Tro: Kernen i sand religion, Gordon B.

Hinckley, okt, 2

Troens bøn, Thomas S. Monson, mar, 2

Vores eneste klare håb, Gordon B.

Hinckley, apr, 2

Bøn

At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, Michaelene P. Grassli, jan, 11

Bed og vent, Justin C. Buchanan, aug, 10

De faderløse og enkerne - elsket af Gud, Thomas S. Monson, jan, 66

En bøn i Itacoatiara, Chrislaine Da Silva Brasil, okt, B2

En bøn om mad, Juana Lidia Campos Molina, feb, 40

Et bord omringet af kærlighed, LeGrand R. Curtis, jul, 83

Generalen, Alma J. Yates, sep, B12

Ikke længere fremmede, John Nelson Schneider, nov, 32

Jeg måtte prøve, David Hersam, apr, 40

"Mer stræben i løn", jun, 25

Min egen bibel, Sonia Bellorin, aug, 24

Miraklet på Robinson Crusoe Øen, Patricia Covarrubias Solar, mar, 41

Når du ønsker det, Geri Christensen, okt, 26

Personlig åbenbaring: Gaven, prøven og løftet, Boyd K. Packard, jan, 58

Seminar i Soweto, Peggy H. Andersen, aug, 12

Tid til at vælge, Thomas S. Monson, jul, 99

Troens bøn, Thomas S. Monson, mar, 2

Vi har bevaret troen, Eduardo Ayala, jul, 29

Børn

At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, Michaelene P. Grassli, jan, 11

At lytte til vores mindste, Kay Lynn

Wakefield, aug, 34

De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78

Denne er Mesterens værk, Gordon B.

Hinckley, jul, 70

Grub øjeblikket, Claudia Eliason, aug, 38

Pagtens børn, Russell M. Nelson, jul, 32

Red barnene, Gordon B. Hinckley, jan, 55

Tilbedelse gennem musik, Dallin H.

Oaks, jan, 8

Undervis barnene, Patricia P. Pinegar,

jan, 76

C

Cayetano, Bienvenido

En favnluld kærlighed, Miles T. Tuason, okt, 42

Celestiale rige

Frafald og genoprettelse, Dallin H.

Oaks, jul, 85

Vi har et værk at udføre, Gordon B.

Hinckley, jul, 89

Chile

Miraklet på Robinson Crusoe Øen,

Patricia Covarrubias Solar, mar, 41

D

Dagbog

20-dages-udfordringen, Wendy Fisher, aug, 8

Det Første Præsidentskab

Denne værk handler om menneske,

Gordon B. Hinckley, jul, 54

Hyrders ansvar, James E. Faust, jul, 45

Præsident Gordon B. Hinckley: Stålsat

og modig, Jeffrey R. Holland, jun,

særunummer

Præsident Howard W. Hunter: In memo-

rium, 1907-1995, Elizabeth S.

VanDenBerghe, maj, særunummer

Præsident James E. Faust, Neal A.

Maxwell, okt, 16

Præsident Thomas S. Monson, Francis

M. Gibbons, okt, 8

Dunn, Loren C.

Åldste Loren C. Dunn, okt, B6

Død

Pagtens børn, Russell M. Nelson, jul, 32

Kraften til at helbrede indefra, Merrill J.

Bateman, jul, 12

Dåb

Elias' ånd, Russell M. Nelson, jan, 83

Jesu dåb, nov, B2

Undervis barnene, Patricia P. Pinegar,

jan, 76

E

Efterlæse

Prædikernes prædiken, Daniel W.

Bachman, feb, 26

Eksempel

Eksemplet taler tydeligst, Annette

Antonelli, okt, 24

Dit eksemplars magt, Joe J. Christensen, aug, 16
Et godt navn, Ruth Liljenquist, okt, B10
I sin mors fodspor, Davida Dalton, nov, 19
Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21

Energi

Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89

Enhed

Arvinger til Guds rige, James E. Faust, jul, 61
Et bord omringet af kærlighed, LeGrand R. Curtis, jul, 83

Estland

Kaldet til at vidne: Kirken føres til Estland, Barbara Lewis, sep, 10

Evangeliet

Det eneste og sande og virkelige grundlag, Dieter F. Uchtdorf, jan, 40
Dybte rødder, Joseph B. Winthlin, jan, 73
Tab ikke bolden, Gordon B. Hinckley, jan, 45

Evtigt ægteskab

"Så på hellige steder", Lance B. Wickman, jan, 81

F

Familieaften

At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, Michaelene P. Grassli, jan, 11
Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21
Undervis børnene, Patricia P. Pinegar, jan, 76
De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78

Familiebøn

At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, Michaelene P. Grassli, jan, 11
De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78
Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21
Undervis børnene, Patricia P. Pinegar, jan, 76

Familien (se også Forældre)

At finde tid, Ronda Hinrichsen, maj, 24
Brødre, Sheila Kindred, jun, B6
De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78
En udvalgt kvinde, L. Tom Perry, jul, 73
Et bord omringet af kærlighed, LeGrand R. Curtis, jul, 83
For gammel til den høje vippe, Heather Klassen, maj, B6
"Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67
"Lav en ark", W. Don Ladd, jan, 26
Ord, der varmer, Sara Brown Neilson, mar, 30
Så missionærfrø, Gayelynn Watson, aug, B8
Templet er et familieanliggende, J Ballard Washburn, jul, 10
Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8
Vores families nye testamente på bånd, Carole Garfield Seegmiller, feb, 46

Ægteskabet og lykkens store plan, Joe J. Christensen, jul, 64

Faste

Hvordan kan jeg gøre min faste mere meningsfyldt? maj, 26

Faust, James E.

Præsident James E. Faust, Neal A. Maxwell, okt, 16

Featherstone, Vaughn J.

Åldste Vaughn J. Featherstone, Rebecca M. Taylor, aug, B12

Fiktion

Adam bliver dagens mand, Jenny S. Hatch, jun, B14
Bedstefars og bedstemors missionærjul, Jana James Steed, dec, B10
Den perfekte gave, Gretchen A. Haertsch, feb, B14
Esajas og ridsmaskinen, Patricia Warnock, mar, B13
Et godt navn, Ruth Liljenquist, okt, B10
For gammel til den høje vippe, Heather Klassen, maj, B6
Generalen, Alma J. Yates, sep, B12
Nikolajs takkebreve, Clare Mishica, aug, B14
Så missionærfrø, Gayelynn Watson, aug, B8
Takkeleg, Rebecca M. Taylor, feb, B6
To korie og et langt, Coleen C. Heaton, apr, B10
Troens svar til Andrea, Ruth Liljenquist, maj, B13
Udflykten, Bruce T. Forbes, nov, B11

Filippinerne

En favnfuld kærlighed, Miles T. Tuason, okt, 42
Jeg vil altid huske Jacey, Brian M. Waite, feb, 8

Fiernsyn

Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89

Fornærmelse

"At I ikke skal falde fra", Perry M. Christenson, okt, 28

Forsoning (se også Jesus Kristus, Omvendelse)

De faderløse og enkerne - elsket af Gud, Thomas S. Monson, jan, 66
"Et fuldkommen klart håb", Neal A. Maxwell, jan, 32
"Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67
Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22

Forældre (se også Familien)

At lytte til vores mindste, Kay Lynn Wakefield, aug, 34
Dette er Mesterens værk, Gordon B. Hinckley, jul, 70
Et lydhørt øre, Ted Hindmarsh, apr, 46
"Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67
Forældre, giv aldrig op, F. Melvin Hammond, feb, 16
Frafald og genoprettelse, Dallin H. Oaks, jul, 85
Hyrderes ansvar, James E. Faust, jul, 45
Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21

Man kan få sine teenagebørn i tale, William G. Dyer, nov, 28
Samvær med far, Susan Zimmerman, jan, 18
Vores præstedømmebrun, Jeffrey R. Holland, jul, 38

Frafald

Frafald og genoprettelse, Dallin H. Oaks, jul, 85
Gengivens sandhed, M. Russell Ballard, jan, 63
Åbenbaringer fra himlen, L. Aldin Porter, jan, 61

Frankrig

Gerard & Annie Giraud-Carrier: Konstant fornyelse, Barbara Workman, nov, 14

Frelsesplanen

Miraklet med oversættelsen af Mormons Bog, Robert K. Dellenbach, jul, 8
Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22
Ægteskabet og lykkens store plan, Joe J. Christensen, jul, 64

Fristelse

Find tilgivelse, Richard G. Scott, jul, 76
Hold dig fra det, H. Burke Peterson, sep, 42
Vores stærke sider kan blive vores undergang, Dallin H. Oaks, maj, 10

Fædre (se også Forældre, Familien)

Vær en retskaffen ægtemand og far, Howard W. Hunter, jan, 48

Fælestillid

Gavnmodighed, Karen Ashton, dec, B8
Jeg tror, at Jesus vil komme igen, Susan L. Warner, sep, B10
Jeg tror, at man skal adlyde loven, Susan L. Warner, okt, B8
Jeg tror, at præstedømmet kan velsigne mit liv, Karen Lotgreen, jun, B10
Jeg tror, at skrifterne er Guds ord, Karen Lotgreen, aug, B6
Jeg tror på, at man skal holde budene, Karen L. Lotgreen, mar, B8
Jeg tror på, at man skal være lydige, Karen Lotgreen, maj, B8
Jeg tror på trosartiklerne, Karen Lotgreen, feb, B12
Jeg tror på vor himmelske Faders plan, Karen Lotgreen, apr, B4
Rene tanker, Karen Ashton, nov, B8

Fødselskontrol

Templet er et familieanliggende, J Ballard Washburn, jul, 10

G

Genoprettelsen

Frafald og genoprettelse, Dallin H. Oaks, jul, 85
Hør profetens røst og adlyd, Robert D. Hales, jul, 14

Giraud-Carrier, Gerard & Annie

Gerard & Annie Giraud-Carrier: Konstant fornyelse, Barbara Workman, nov, 14

H

Hales, Robert D.

Ældste Robert D. Hales: Vend ærefuldt hjem, LaRene Gaunt, apr, 26

Handicap

Camerons billede, Ruth Cosby, maj, 42

Handlæfrihed

Elias' ånd, Russell M. Nelson, jan, 83
Frafald og genoprettelse, Dallin H. Oaks, jul, 85

Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22

Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89

Væg det rette, L. Tom Perry, nov, B16

Helliggørelse

"Mer salig og hellig", dec, 25

Helligånden

At lære at lytte til Åndens røst, David Moraza Brito, okt, 46

Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan, 73

Et evigt favntag, Eduardo Pantoja Solis, apr, 8

Jeg taler ikke Ånden. Er der noget galt med mig?, nov, 20

Personlig åbenbaring: Gaven, prøven og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58

På vagt for Herren, Eva C. Bean, nov, 41

Stå fast i troen, Howard W. Hunter, jan, 97

"Søg, og I skal finde", Elaine L. Jack, jan, 88

Templet er et familieanliggende, J Ballard Washburn, jul, 10

Træf de rigtige valg, Richard G. Scott, jan, 35

Åbenbaringer fra himlen, L. Aldin Porter, jan, 61

Åndens røst, James E. Faust, sep, 16

Hinckley, Gordon B.

Præsident Gordon B. Hinckley: Stålsat og modig, Jeffrey R. Holland, jun, særnummer

Historier fra Mormons Bog

Haqoth, aug, B16

Helaman og de to tusinde unge krigere, apr, B14

Hærføreren Moroni og Pahoran, jun, B2

Kongetilhængere mod frimænd, feb, B2
Nephi og Lehi i fængsel, okt, B13

Hjemmelærere

De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78
Hyrders ansvar, James E. Faust, jul, 45

Vægtene på tårnet, Helvécio Martins, jul, 43

Hjemmet

Et bord omringet af kærlighed, LeGrand R. Curtis, jul, 83

Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21

Hjælpeforeningen

Ro din båd, Chieko N. Okazaki, jan, 92

"Søg, og I skal finde", Elaine L. Jack, jan, 88

Holland, Jeffrey R.

Ældste Jeffrey R. Holland, De Tolv

Apostles Kvorum, Don L. Searle, aug, 26

Humanitær hjælp

Arvinger til Guds rige, James E. Faust, jul, 61

Hunter, Howard W.

Præsident Howard W. Hunter: In memoriam, 1907-1995, Elizabeth S. VanDenBerghe, maj, særnummer

Højtidelig forsamlng

Højtidelige forsamlng, David B. Haight, jan, 13

Hør profetens røst og adlyd, Robert D. Hales, jul, 14

Kraften til at helbrede indefra, Merrill J. Bateman, jul, 12

Vores præstedammeary, Jeffrey R. Holland, jul, 38

Håb

Camerons billede, Ruth Cosby, maj, 42
"Et fuldkommen klart håb", Neal A. Maxwell, jan, 32

"Mer håb i min nød", okt, 25

I

Italien

Min første italienske bog, Salvatore Flore og Wolfgang Hiemer, mar, 8

J

Jamaica

Ikke noget at le ad, Camille Nugent, sep, 14

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages

Hellige

Hyrders ansvar, James E. Faust, jul, 45
Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89

Jesu Kristus (se også Forsoning, Opstandelse)

"Allid erindre ham", Henry B. Eyring, jul, 25

At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, Michaelene P. Grassli, jan, 11

Dette er Mesterens værk, Gordon B. Hinckley, jul, 70

Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan, 73

"Et fuldkommen klart håb", Neal A. Maxwell, jan, 32

Frafald og genoprettelse, Dallin H. Oaks, jul, 85

"Fred være med jer", apr, B2

Følg Guds Søn, Howard W. Hunter, jan, 87

Gengiven sandhed, M. Russell Ballard, jan, 63

I Sønnens lignelse, R. Val Johnson, feb, 34

"Jeg er opstandelsen og livet", Alexander B. Morrison, apr, 10

Jesu fødsel, dec, 32
Jul er ikke noget, man køber, Jeffrey R. Holland, dec, 12

Kraften til at helbrede indefra, Merrill J. Bateman, jul, 12

"Lav en ark", W. Don Ladd, jan, 26
Levende vand til at slukke den åndelige tørst, Joseph B. Wirthlin, jul, 17

Nyt lys på Jesu jordiske liv og lærdomme, jun, 32

Mesterens brug af billedsprog, Jay M. Todd, mar, 32

Min brors spørgsmål, Ken Checketts, maj, 8

Påskebetragtninger, Andrew W. Peterson, jul, 81

Store og dyrebare løfter, Howard W. Hunter, jan, 6

Stå fast i troen, Howard W. Hunter, jan, 97

"Stå på hellige steder", Lance B. Wickman, jan, 81

Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8

"Trens skjold", Boyd K. Packer, jul, 6
Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

Vores eneste klare håb, Gordon B. Hinckley, apr, 2

Jorden

Himlen på jorden: En fotografisk skildring, nov, 34

Jul

Bedstefars og bedstemors missionærjul, Jana Jones Steed, dec, B10

De kunne ikke berøve os julens ånd, Debbie Plotzer, dec, 18

Din julegøveliste, Lisa A. Johnson, dec, 46

Gaver til en nyfødt konge, Geraldine A. Garretson, dec, B6

"Hvor skal englene hen?", Debbie Orullian, dec, 20

Jeg haddede julen, Patricia Roper, dec, 22

Jesu fødsel, dec, 32
Jul er ikke noget, man køber, Jeffrey R. Holland, dec, 12

Jul i Amerika, dec, B2

Julegaver, julevisninger, Thomas S. Monson, dec, 2

Julepynt, dec, B13

K

Katastrofer

Store behov og små midler, Glenn L. Pace, mar, 16

Kirkealdelser

Hvordan man virkelig støtter sin biskop, Annette Paxman Bowen, aug, 20

På templets dørtrin, Dennis Ray, dec, 10

Kirkens organisation

"Trens skjold", Boyd K. Packer, jul, 6
Dette værk handler om mennesker, Gordon B. Hinckley, jul, 54

Kirkens Uddannelsessystem

Postyr i Argentina, Larry A. Hiller, feb, 10

Seminar i Soweto, Peggy H. Andersen, aug, 12

Seminar ved Donau, Marvin K. Gardner, apr, 34

Kommunikation

Man kan få sine teenagebørn i tale, William G. Dyer, nov, 28

Kreativitet

Hellige skatte, Truman G. Madsen, maj, 30

Krig
 Barmhertighed - den guddommelige gave, Thomas S. Monson, jul, 57
 Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89

Kritik
 "At I ikke skal falde fra", Perry M. Christenson, okt, 28

Krok, Matthew
 Matthew Krok fra Castlereagh i Australien, Richard M. Romney, sep, B2

Kunst
 I Sannens lignelse, R. Val Johnson, feb, 34
 Sydvestlige USA: Sidste dages hellige indianeres kunst, hellige forbindelser, sep, 34

Kyskhed
 Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan, 73
 Træf de rigtige valg, Richard G. Scott, jan, 35

Kærlighed
 At lytte til vores mindste, Kay Lynn Wakefield, aug, 34
 Brødre, Sheila Kindred, jun, B6
 De kunne ikke berøve os julens ånd, Debbie Plotzer, dec, 18
 For gammel til den høje vippe, Heather Klassen, maj, B6
 Kærlighedens pagt, Aileen H. Clyde, jul, 27
 Med hånd og hjerte, Thomas S. Monson, feb, 2
 Opskrift på fremgang, Thomas S. Monson, aug, 2
 På vagt for Herren, Eva C. Bean, nov, 41

L

Liao, Domingo
 Domingo Liao's tid, Richard M. Romney, dec, 40

Lignelser
 Hveden og ukrudtet, Corliss Clayton, maj, B10

Livet på jorden
 Kærlighedens pagt, Aileen H. Clyde, jul, 27
 Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22

Lydighed
 At lære at lytte til Åndens røst, David Moraza Brito, okt, 46
 At tjene Herren og modstå djævelen, James E. Faust, nov, 2
 De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78
 De nøgler, som aldrig ruster, James E. Faust, jan, 70
 Find tilgivelse, Richard G. Scott, jul, 76
 Generalen, Alma J. Yates, sep, B12
 Hjemme igen, Clyn D. Barrus, nov, B5
 Hold ud til enden i barmhertighed, Hartman Rector jun., jan, 23
 "Hvis I er villige og lydige", Gordon B. Hinckley, jun, 2
 Jeg tror, at man skal adlyde loven, Susan L. Warner, okt, B8
 Jeg tror på, at man skal være lydige, Karen Lotgreen, maj, B8

Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22
 To korte og et langt, Coleen C. Heaton, apr, B10
 Vend ærefuldt tilbage, Robert D. Hales, sep, B5
 Vi har bevaret troen, Eduardo Ayala, jul, 29
 Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

M

Magee, Clare
 Clare Magee fra Portadown i Nordirland, Richard M. Romney, maj, B2

Mavimbela, Julia
 Julia Mavimbela, Dale LeBaron, mar, 43

Medlemskab af Kirken
 Herren er min styrke, Ana Lugoboni Luz, nov, 27

Merrell, V. Dallas
 Fra ven til ven, V. Dallas Merrell, feb, B4

Misbrug
 Red børnene, Gordon B. Hinckley, jan, 55
 Vær en rettskaffen ægtemand og far, Howard W. Hunter, jan, 48

Missionering
 Bedstefars og bedstemors missionærjul, Jana Jones Steed, dec, B10
 Dit eksempel's magt, Joe J. Christensen, aug, 16
 Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan, 73
 Elias' ånd, Russell M. Nelson, jan, 83
 Engle ved min side, Lara Mayo Bangert, sep, 33
 Et evigt favntag, Eduardo Pantoja Solis, apr, 8
 For at alle må høre, Thomas S. Monson, jul, 48
 Følg Guds Søn, Howard W. Hunter, jan, 87
 Kaldet til at vidne: Kirken føres til Estland, Barbara Lewis, sep, 10
 Lindring af de dybe sår, Paul B. Thurgood, apr, 22
 Riget går frem i Afrika, James O. Mason, jan, 28
 Ringen sluttes på Tahiti, Janet Thomas, mar, 10
 Så missionærfrø, Gayelynn Watson, aug, B8
 Trestemmig harmoni, Adrian Gostick, feb, 42
 150 år i paradisi, Vivian Paulsen, mar, B4

Modgang
 Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan, 73
 Lad os bygge fæstninger, Horacio A. Tenorio, jan, 21
 "Mer tilmod i prøver", maj, 25

Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22

Monson, Thomas S.
 Præsident Thomas S. Monson, Francis M. Gibbons, okt, 8

Moralsk renhed
 Træf de rigtige valg, Richard G. Scott, jan, 35

Mormonote
 Et vidnesord: Lad værrel, okt, 33
 "Se frem til Gud og lev", feb, 33

Mormons Bog
 De enkle ting, Rex D. Pinegar, jan, 78
 Gengivnen sandhed, M. Russell Ballard, jan, 63
 Højtlæsning fra skrifterne, Perry og Jana Brätt, sep, 24
 Jul i Amerika, dec, B2
 Min første italienske bog, Salvatore Flore og Wolfgang Hiemer, mar, 8
 Miraklet med overvættelsen af Mormons Bog, Robert K. Dellenbach, jul, 8
 Stå fast i troen, Howard W. Hunter, jan, 97

Musik (se også Sange)
 Personligt åbenbaring: Gaven, prøven og læftet, Boyd K. Packer, jan, 58
 Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8

Myndighed
 "Troens skjold", Boyd K. Packer, jul, 6

Mødre
 De faderløse og enkerne - elsket af Gud, Thomas S. Monson, jan, 66
 I sin mors fodspor, Davida Dalton, nov, 19
 Ro din båd, Chieko N. Okazaki, jan, 92

N

Nadver
 På ethvert sprog, William Powley, dec, 8

Naturlige menneske
 "Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67

Nordirland
 Clare Magee fra Portadown i Nordirland, Richard M. Romney, maj, B2

Ny Guinea
 "En stemme" i Papua Ny Guinea, Michael R. Morris, aug, 40

Nye Testamente, Det
 Et frugtbart land, Ruth Lilienquist, aug, B2
 Hveden og ukrudtet, Corliss Clayton, maj, B10
 Jesu dåb, nov, B2
 Mesterens brug af billedsprog, Jay M. Todd, mar, 32
 Prædikernes prædiken, Daniel W. Bachman, feb, 26
 Scener fra Paulus' missionsrejser, Kent P. Jackson, okt, 34
 Vores families nye testamente på bånd, Carole Garfield Seegmiller, feb, 46

Nye venner
 Clare Magee fra Portadown i Nordirland, Richard M. Romney, maj, B2

Horváth Gergő, Imre og Peter fra
Budapest i Ungarn, Janet Peterson,
dec, B14
Marau Brothers fra Papeete på Tahiti,
mar, B2
Matthew Krok fra Castlereagh i
Australien, Richard M. Romney, sep,
B2

Nåde (se Barmhjertighed)

O

Områdeautoriteter

Dele værk handler om mennesker,
Gordon B. Hinckley, jul, 54

Omvendelse (se også Vidnesbyrd; Forsoning)

At leve med fortiden, Jon B. Fish, apr,
18

Det eneste og sande og virkelige
grundlag, Dieter F. Uchtdorf, jan, 40
Et væklende skridt ad gangen, Albert
Peters, jun, 28

Find tilgivelse, Richard G. Scott, jul, 76
"Fornægt jer selv alt, hvad der er
ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67
Fra min sjæls inderste, Harpel

Paticawan, sep, 8
Jeg måtte prøve, David Hersam, apr,
40

Jeg vil altid huske Jocey, Brian M.
Waite, feb, 8

Hold ud til enden i barmhjertighed,
Hartman Rector jun., jan, 23
Medicin til Ånden, Michaela Bladova,
jun, 26

Min første italienske bog, Salvatore
Flore og Wolfgang Hiernar, mar, 8
Skulle jeg forandre mig?, Teresa
Hunsaker, mar, 24

Træf de rigtige valg, Richard G. Scott,
jan, 35

Vores evige familie, Berenice Beruben
Modad, mar, 26

Opdagelse

Et hugbart land, Ruth Liljenquist, aug,
B2

Gaver til en nyfødt konge, Geraldine A.
Garrelson, dec, B6

Særlige vidner, apr, 8
Tøj af gedehår og mursten af mudder,
Vivian Paulsen, feb, B10

150 år i paradís, Vivian Paulsen, mar, B4

Opretholdelse af ledere

Genoprettelsens mirakler, Jeffrey R.
Holland, jan, 29

Hvordan man virkelig støtter sin biskop,
Annette Paxman Bowen, aug, 20

Højtidelige forsamlinger, David B.
Haight, jan, 13

"Lytt til profetens røst", L. Tom Perry,
jan, 16

Opstandelse (se også Påske, Jesus Kristus)

Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan,
73

"Jeg er opstandelsen og livet",
Alexander B. Morrison, apr, 10

P

Pagter (se også Dåb, Templer og tem- pelejeneste)

Højtidelighold jeres pagter, Bonnie D.
Ballard, jul, 79

Kærlighedens pagt, Aileen H. Clyde,
jul, 27

Pagtens børn, Russell M. Nelson, jul,
32

Som Jesus ser os, Cecil O. Samuelson
jun., jul, 31

Templet er et familieanliggende, J
Ballard Washburn, jul, 10

Patriarkalsk velsignelse

Mit mirakel, Rebecca Rose, nov, 12

Paulus

Scener fra Paulus' missionsrejser, Kent P.
Jackson, okt, 34

Personlig udvikling

At leve med fortiden, Jon B. Fish, apr,
18

Hellige skatte, Truman G. Madsen,
maj, 30

Herren er min styrke, Ana Lugoboni
Luz, nov, 27

Profeter

Hør profetens røst og adlyd, Robert D.
Hales, jul, 14

Præstedømmet

At ære præstedømmet, Eddie Gene
Gonzales jun., maj, 46

Barmhjertighed - den guddommelige
gave, Thomas S. Monson, jul, 57

Det eneste og sande og virkelige
grundlag, Dieter F. Uchtdorf, jan, 40

Dele værk handler om mennesker,
Gordon B. Hinckley, jul, 54

For at alle må høre, Thomas S.
Monson, jul, 48

For at du må få større frimodighed,
Richard C. Edgley, jan, 38

Hyrders ansvar, James E. Faust, jul, 45

Jeg tror, at præstedømmet kan velsigne
mit liv, Karen Lotgreen, jun, B10

På ethvert sprog, William Powley, dec,
8

"Troens skjold", Boyd K. Packard, jul, 6
Vores præstedømmeaar, Jeffrey R.
Holland, jul, 38

Vær en retskaffen ægtemand og far,
Howard W. Hunter, jan, 48

Prøvelser (se Modgang)

Pynt

dec, B13

Påske (se også Opstandelse, Forsoning)

Påskebetragtninger, Andrew W.
Peterson, jul, 81

R

Retskaffenhed

Uvurderlig ærlighed, Joseph B. Wirthlin,
nov, 44

Retligheder

Dele er Mesterens værk, Gordon B.
Hinckley, jul, 70

Rumrejse

Udsigt fra rumfærgen, mar, 29

S

Salmer (se Musik)

Samoa

Et væklende skridt ad gangen, Albert
Peters, jun, 28

Sandhed

Opskrift på fremgang, Thomas S.
Monson, aug, 2

Sange

Det er forår, Virginia Maughan
Karmeyer og Crawford Gates, apr,
B13

Marias vuggevise, Jan Underwood
Pinborough og Darwin Wolford, dec,
B4

Tro, Beatrice Goff Jackson og Michael
Finlason Moody, sep, B6

Vælg det rette, jun, B12

Satan

At tjene Herren og modstå djævelen,
James E. Faust, nov, 2

Searfoss, Richard

Udsigt fra rumfærgen, mar, 29

Selvagtelse

Avinger til Guds rige, James E. Faust,
jul, 61

Jeres indre lys, Gordon B. Hinckley, jul,
101

Seminar (se Kirkens Uddannelsessystem)

Slægtshistorie

Store og dyrebare løfter, Howard W.
Hunter, jan, 6

Elias' ånd, Russell M. Nelson, jan, 83

Smith, Joseph

De nøgler, som aldrig ruster, James E.
Faust, jan, 70

Det eneste og sande og virkelige
grundlag, Dieter F. Uchtdorf, jan, 40

Fjender blev hans venner, Duane C.
Knowles, dec, 26

Frafald og genoprettelse, Dallin H.
Oaks, jul, 85

Gengiven sandhed, M. Russell Ballard,
jan, 63

Joseph Smith, i sandhed en profet,
Gordon B. Hinckley, jun, 8

"Stå på hellige steder", Lance B.
Wickman, jan, 81

Vigtigheden af at modtage et personligt
vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

Åbenbaringer fra himlen, L. Aldin
Porter, jan, 61

Små venner

Ærbødighed i Primary, mar, B7

Spørgsmål og svar

Hvordan kan jeg gøre min faste mere
meningsfyldt?, maj, 26

Jeg føler ikke Ånden. Er der noget galt
med mig?, nov, 20

Stolthed (se Ydmyghed)

Studium af skriften

At finde tid, Ronda Hinrichsen, maj, 24
Barmhjertighed og lærdom, Aileen H.
Clyde, jan, 95

Det ægteskab og bjergprædikenen, Paul
K. Browning, sep, 28

Esajas og tidsmaskinen, Patricia
Warnock, mar, B13

Historier fra Bibelen, ældste Dallin H. Oaks, mar, B10
Højtlæsning fra skrifterne, Perry og Jana Brütt, sep, 24
"I skal gøre jer til gode med denne frugt", Janet C. Hales, jul, 93
Jeg tror, at skrifterne er Guds ord, Karen Lofgreen, aug, B6
"Mer håb i min nød", okt, 25
Min egen bibel, Sonia Bellorini, aug, 24
Tid til at vælge, Thomas S. Monson, jul, 99
Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8
Udflygten, Bruce T. Forbes, nov, B11
Vores families nye testamentet på bånd, Carole Garfield Seegmiller, feb, 46

Styrkelse af ægteskabet
Ægteskabet og lykkens store plan, Joe J. Christensen, jul, 64

Stærke sider
Vores stærke sider kan blive vores undergang, Dallin H. Oaks, maj, 10

Sydafrika
Seminar i Soweto, Peggy H. Andersen, aug, 12

Symboler
Mesterens brug af billedsprog, Jay M. Todd, mar, 32

T

Tahiti
I sin fars fodspor, Janet Thomas, sep, 46
Marau Brothers fra Papeete på Tahiti, mar, B2
Ringen sluttet på Tahiti, Janet Thomas, mar, 10

Taknemmelighed
"Mer glæde ved livet", nov, 25
Nikolajs takkebrev, Clare Mishica, aug, B14
Takkeleg, Rebecca M. Taylor, feb, B6

Talenter
Herren er min styrke, Ana Lugoboni Luz, nov, 27
Jeres indre lys, Gordon B. Hinckley, jul, 101

Templer og tempeltjeneste (se også Slægtshistorie)
En bøn i Itacoatiara, Christine Da Silva Brasil, okt, B2
Et evigt favntag, Eduardo Pantoja Solis, apr, 8
Et tempelmotiveret folk, Howard W. Hunter, maj, 2
Følg Guds San, Howard W. Hunter, jan, 87
"Stå på hellige steder", Lance B. Wickman, jan, 81
Templer er et familieanliggende, J Ballard Washburn, jul, 10
Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8
Uvurderlige principper for succes, Claudio R.M. Costa, jan, 25
Vores evige familie, Berenice Beruben Modad, mar, 26

Tiende
Vores præstedømmeavn, Jeffrey R. Holland, jul, 38

Ægteskabet og lykkens store plan, Joe J. Christensen, jul, 64

Til din orientering
apr, 42; feb, 20

Tilbedelse
Tilbedelse gennem musik, Dallin H. Oaks, jan, 8

Tilgivelse (se også Forsoning, Omvendelse)
"At I ikke skal falde fra", Perry M. Christenson, okt, 28
Find tilgivelse, Richard G. Scott, jul, 76

Tjekkit
Medicin til ånden, Michaela Bladova, jun, 26

Tjekkslovakiet
Tjekkslovakiet var hendes mission, Ruth McOmber Pratt og Ann South Niendorf, sep, 26

Tjeneste
Adam bliver dagens mand, Jenny S. Hatch, jun, B14
At tjene Herren og modstå djævelen, James E. Faust, nov, 2
Den perfekte gave, Gretchen A. Heartsch, feb, B14
Hold ud til enden i barmhjertighed, Hartman Rector jun., jan, 23
"Hvis I er villige og lydige", Gordon B. Hinckley, jun, 2
Julia Mavimbela, Dale LeBaron, mar, 43
Med hånd og hjerte, Thomas S. Monson, feb, 2
"Mer fryd ved hans gerning", apr, 25
Opskrift på fremgang, Thomas S. Monson, aug, 2
På templets dærtin, Dennis Roy, dec, 10
Store behov og små midler, Glenn L. Pace, mar, 16
Størst af dem, Sara Kuester, nov, 24
Stå fast i troen, Howard W. Hunter, jan, 97
Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

Tro (se også vidnesbyrd)
Camerons billede, Ruth Cosby, maj, 42
En bøn om mod, Juana Lidia Campos Molina, feb, 40
"Et fuldkommen klart håb", Neal A. Maxwell, jan, 32
"Hvis I er villige og lydige", Gordon B. Hinckley, jun, 2
"Mer tro på min frelser, mer kundskab om Gud", mar, 25
Personligt åbenbaring: Gaven, prøven og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58
Red barnene, Gordon B. Hinckley, jan, 55
Ro din båd, Chieko N. Okazaki, jan, 92
"Se frem til Gud og lev", feb, 33
Svar på livets spørgsmål, M. Russell Ballard, jul, 22
Tro: Kernen i sand religion, Gordon B. Hinckley, okt, 2
Troens bøn, Thomas S. Monson, mar, 2
"Troens skjold", Boyd K. Packer, jul, 6
Vi har bevaret troen, Eduardo Ayala, jul, 29

Vi har et værk at udføre, Gordon B. Hinckley, jul, 89
Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

Trosartiklerne
Jeg tror på trosartiklerne, Karen Lofgreen, feb, B12
Troens svar til Andrea, Ruth Liljenquist, maj, B13

U

Umoralskhed (se også Verdslighed)
"Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt", Neal A. Maxwell, jul, 67

Undervisning
Grib øjeblikket, Claudia Eliason, aug, 38
Mesterens brug af billedsprog, Jay M. Todd, mar, 32
Søster Sennepstr, Janet Schiller, jun, 24
"Troens skjold", Boyd K. Packer, jul, 6

Ungarn
Seminar ved Donau, Marvin K. Gardner, apr, 34

Ungdom
Denne usøgte tid, Gordon B. Hinckley, sep, 2

V

Velfærd
Ro din båd, Chieko N. Okazaki, jan, 92
Store behov og små midler, Glenn L. Pace, mar, 16
Tab ikke bolden, Gordon B. Hinckley, jan, 45

Ven til ven
Ældste Carlos H. Amado, Melvin Leavitt, maj, B4
Ældste Loren C. Dunn, okt, B6
Ældste V. Dallas Merrell, feb, B4
Ældste Vaughn J. Featherstone, Rebecca M. Taylor, aug, B12

Venner i nyhederne
nov, B14

Venskab
Trestemmig harmoni, Adrian Gostick, feb, 42

Verdslighed (se også Umoralskhed)
Åndens rasi, James E. Faust, sep, 16

Vidnesbyrd (se også Omvendelse, Tro)
Bed og vent, Justin C. Buchanan, aug, 10
Da jeg lærte, hvem jeg er, Derek Tucker, jun, 20
Et vidnesbyrd er dejligt, Bryan Dayley, apr, 6
Gengivens sandhed, M. Russell Ballard, jan, 63
Ikke noget at le ad, Camille Nugent, sep, 14
Personligt åbenbaring: Gaven, prøven og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58
Skabt til mig, Bethany M. Galbraith, nov, 42
"Søg, og I skal finde", Elaine L. Jack, jan, 88

Søster Sennepsfrø, Janet Schiller, jun,
24
Vidnesbyrdets kraft, Hilary Hunt, feb,
24
Vigtigheden af at modtage et personligt
vidnesbyrd, Robert D. Hales, jan, 18

Visdomsordet

Dybe rødder, Joseph B. Wirthlin, jan,
73
Et visdomsord: Lad være!, okt, 33
Personlig åbenbaring: Gaven, prøven
og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58
Åbenbaringer fra himlen, L. Aldin
Porter, jan, 61

Vished

Tro: Kernen i sand religion, Gordon B.
Hinckley, okt, 2

Y

Ydmyghed

"Altid erindre ham", Henry B. Eyring,
jul, 25
Kærlighedens pagt, Aileen H. Clyde,
jul, 27

"Mer tålmod i prøver", maj, 25
Vores stærke sider kan blive vores
undergang, Dallin H. Oaks, maj, 10

Æ

Ægteskab

Dit ægteskab og bjergprædikenen, Paul
K. Browning, sep, 28
Ord, der varmer, Sara Brown Neilson,
mar, 30
Pagtens børn, Russell M. Nelson, jul,
32
Træf de rigtige valg, Richard G. Scott,
jan, 35
Vær en retskaffen ægtemand og far,
Howard W. Hunter, jan, 48
Ægteskabet og lykkens store plan, Joe
E. Christensen, jul, 64

Ældre

Det er Mesterens værk, Gordon B.
Hinckley, jul, 70

Ærbødighed

At hjælpe børn til at skelne mellem
rigtigt og forkert, Michaélène P.
Grassli, jan, 11
Personlig åbenbaring: Gaven, prøven
og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58
Små venner, Diana Eckersell Janson,
nov, B4
Tilbedelse gennem musik, Dallin H.
Oaks, jan, 8
Ærbødighed i Primary, mar, B7

Å

Åbenbaring

Gengiven sandhed, M. Russell Ballard,
jan, 63
Personlig åbenbaring: Gaven, prøven
og løftet, Boyd K. Packer, jan, 58
Åbenbaringer fra himlen, L. Aldin
Porter, jan, 61

Åndelighed (se også Helligånden)

Denne udsøgte tid, Gordon B.
Hinckley, sep, 2
"Mere, Herre, som dig", feb, 25

FORFATTERINDEKS STJERNEN 1995

A

- Allen, Andrea**
Stol på Herren, jul, 96
- Andersen, Peggy H.**
Seminar i Soveto, aug, 12
- Antonelli, Annette**
Eksemplet taler tydeligst, okt, 24
- Ashton, Karen**
Gavmildhed, dec, B8
Rene tanker, nov, B8
- Ayala, Eduardo**
Vi har bevaret troen, jul, 29

B

- Bachman, Daniel W.**
Prædikernes prædiken, feb, 26
- Ballard, M. Russell**
Gengiven sandhed, jan, 63
Svar på livets spørgsmål, jul, 22
- Bangertler, Lara Mayo**
Engle ved min side, sep, 33
- Barrus, Clyn D.**
Hjemme igen, nov, B5
- Bateman, Merrill J.**
Kraften til at helbrede indefra, jul, 12
- Bean, Eva C.**
På vogt for Herren, nov, 41
- Bellorin, Sonia**
Min egen bibel, aug, 24
- Bladova, Michaela**
Medicin til ånden, jun, 26
- Bowen, Annette Paxman**
Hvordan man virkelig støtter sin biskop, aug, 20
- Brasil, Christaine Da Silva**
En bøn i Itacoatiara, okt, B2
- Brätt, Perry og Jana**
Højtlæsning fra skrifterne, sep, 24
- Brito, David Morazg**
At lære at lytte til Åndens røst, okt, 46
- Brough, Monte J.**
Sågen efter identitet, jul, 41
- Browning, Paul K.**
Dit ægteskab og bjergprædikenen, sep, 28
- Buchanan, Justin C.**
Bed og vent, aug, 10

C

- Checketts, Ken**
Min brors spørgsmål, maj, 8
- Christensen, Geri**
Når du ønsker det, okt, 26
- Christensen, Joe J.**
Dit eksempls magt, aug, 16
Ægteskabet og lykkens store plan, jul, 64

- Christenson, Perry M.**
"At I ikke skal falde fra", okt, 28
- Clayton, Carliss**
Hveden og ukrudtet, maj, 10
- Clyde, Aileen H.**
Barmhjertighed og lærdom, jan, 95
Kærlighedens pagt, jul, 27
- Cole, Hilarie**
Han vil være der for at hjælpe, jul, 97
- Cosby, Ruth**
Camerons billede, maj, 42
- Costa, Claudio R. M.**
Uvurderlige principper for succes, jan, 25
- Curtis, LeGrand R.**
Et bord omkring af kærlighed, jul, 83

D

- Dalton, Davida**
I sin mors fodspor, nov, 19
- Dayley, Bryan**
Et vidnesbyrd er dejligt, apr, 6
- Dellenbach, Robert K.**
Miraklet med oversættelsen af Mormons Bog, jul, 8
- Dyer, William G.**
Man kan få sine teenagebørn i tale, nov, 28

E

- Eaton, Melanie**
Belønningen er anstrengelsen værd, jul, 95
- Edgley, Richard D.**
For at du må få større frimodighed, jan, 38
- Eliason, Claudia**
Grib øjeblikket, aug, 38
- Eyring, Henry B.**
"Altid erindre ham", jul, 25

F

- Faust, James E.**
Arvinger til Guds rige, jul, 61
At tjene Herren og modstå djævelen, nov, 2
De nøgler, som aldrig ruster, jan, 70
Hyrders ansvar, jul, 45
Åndens røst, sep, 16
- Fish, John B.**
At leve med fortiden, apr, 18
- Fisher, Wendy**
20-dages-udfordringen, aug, 8
- Flore, Salvatore**
Min første italienske bog, mar, 8
- Forbes, Bruce T.**
Udflugten, nov, B11
- Fowkes, Katherine Quinn**
Jeg har følelser, okt, B5

G

- Galbraith, Bethany M.**
Skabt til mig, nov, 42

- Gardner, Marvin K.**
Seminar ved Danau, apr, 34
- Garretson, Geraldine A.**
Gaver til en nyfandt konge, dec, B6
- Gates, Crawford**
Det er forår, apr, B13
- Gaunt, LaRene**
Ældste Robert D. Hales: Vend ærefuld hjem, apr, 26
- Gibbons, Francis M.**
Præsident Thomas S. Monson, okt, 8
- Gonzales, Eddie Gene, jun.**
At ære præstedømmet, maj, 46
- Gostick, Adrian**
Trestemmig harmoni, feb, 42
- Grassli, Michaelene P.**
At hjælpe børn til at skelne mellem rigtigt og forkert, jan, 11

H

- Haertsch, Gretchen A.**
Den perfekte gave, feb, B14
- Haight, David B.**
Højtidelige forsamlings, jan, 13
Opretholdelse af en ny profet, jul, 36
- Hales, Janette C.**
"I skal gøre jer til gode med denne frugt", jul, 93
- Hales, Robert D.**
Hør profetens røst og adlyd, jul, 14
Vend ærefuld tilbage, sep, B5
Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd, jan, 18
- Hammond, F. Melvin**
Forældre, giv aldrig op, feb, 16
- Hatch, Jenny S.**
Adam bliver dagens mand, jun, B14
- Heaton, Coleen C.**
To korte og et langt, apr, B10
- Hersam, David**
Jeg måtte prøve, apr, 40
- Hiemer, Wolfgang**
Min første italienske bog, mar, 8
- Hiller, Larry A.**
Postyr i Argentina, feb, 10
- Hinckley, Gordon B.**
Denne udsøgte tid, sep, 2
Dette er Mesterens værk, jul, 70
Dette værk handler om mennesker, jul, 54
"Hvis I er villige og lydige", jun, 2
Jeres indre lys, jul, 101
Joseph Smith, i sandhed en profet, jun, 8
Red børnene, jan, 55
Tab ikke bolden, jan, 45
Tro: Kernen i sand religion, okt, 2
Vi har et værk at udføre, jul, 89
Vores eneste klare håb, apr, 2
- Hindmarsh, Ted**
Et lydhørt øre, apr, 46
- Hinrichsen, Ronda**
At finde tid, maj, 24
- Holland, Jeffrey R.**
Genoprettelsens mirakler, jan, 29
Jul er ikke noget, man køber, dec, 12

Præsident Gordon B. Hinckley: Stålsat og modig, jun, særnummer
Vores præstedømmear, jul, 38

Hunsaker, Teresa

Skulle jeg forandre mig?, mar, 24

Hunt, Hilary

Vidnesbyrdets kraft, feb, 24

Hunter, Howard W.

Et tempelmotiveret folk, maj, 2
Følg Guds Søn, jan, 87
"Store og dyrebare løfter", jan, 4
Stå fast i troen, jan, 97
Vær en retskaffen ægtemand og far, jan, 48

J

Jack, Elaine L.

"Søg, og I skal finde", jan, 88

Johnson, Beatrice Goff

Tro, sep, B6

Johnson, Kent P.

Scener fra Paulus' missionsrejser, okt, 34

Janson, Diana Eckersell

Små venner, nov, B4

Johnson, Lisa A.

Din julegavelliste, dec, 46

Johnson, R. Val

I Sønnens lignelse, feb, 34

K

Kammeyer, Virginia Maughan

Det er forår, apr, B13

Kindred, Sheila

Brødre, jun, B6

Klassen, Heather

For gammel til den høje vippe, maj, 6

Knowles, Duane C.

Fjender blev hans venner, dec, 26

Kuester, Sara

Størst af dem, nov, 24

L

Ladd, W. Don

"Lav en ark", jan, 26

Leavitt, Melvin

Ældste Carlos H. Amado, maj, B4

LeBaron, Dale

Julia Mavimbela, mar, 42

Lewis, Barbara

Kaldet til at vidne: Kirken føres til
Estland, sep, 10

Ruth Liljenquist

Et frugtbart land, aug, B2
Et godt navn, okt, B10
Troens svar til Andrea, maj, B13

Lofgreen, Karen

Jeg tror, at man skal holde budene,
mar, B8
Jeg tror, at præstedømmet kan velsigne
mit liv, jun, B10
Jeg tror, at skrifterne er Guds ord, aug,
B6
Jeg tror på, at man skal være lydige,
maj, B8

Jeg tror på trosartiklerne, feb, B12
Jeg tror på vor himmelske Faders plan,
apr, B4

Luz, Ana Lugoboni

Herren er min styrke, nov, 27

M

Madsen, Truman G.

Hellige skatte, maj, 30

Martins, Helvécio

Vægtene på tårnet, jul, 43

Mason, James O.

Riget går frem i Afrika, jan, 28

Maxwell, Karen

Vær ledere, som fremmer vækst, jul, 98

Maxwell, Neal A.

"Et fuldkommen klart håb", jan, 32
"Fornægt jer selv alt, hvad der er
ugudeligt", jul, 67
Præsident James E. Faust, okt, 16

Mishina, Clare

Nikolajs takkebrev, aug, B14

Modad, Berenice Beruben

Vores evige familie, mar, 26

Molina, Juana Lidia Campos

En bøn om mad, feb, 40

Monson, Thomas S.

Barmhjertighed - den guddommelige
gave, jul, 57
De faderløse og enkerne - elsket af
Gud, jan, 66
For at alle må høre, jul, 48

Julegaver, julevelsignelser, dec, 2

Med hånd og hjerte, feb, 24

Min broders vogter, jan, 42

Opskrift på fremgang, aug, 2

Tid til at vælge, jul, 99

Troens bøn, mar, 2

Moody, Michael Finlinson

Tro, sep, B6

Morris, Michael R.

"En stemme" i Papua Ny Guinea, aug,
40

Morrison, Alexander B.

"Jeg er opstandelsen og livet", apr, 10

N

Neilson, Sara Brown

Ord, som varmer, mar, 30

Nelson, Russell M.

Elias' ånd, jan, 83

Pagtens børn, jul, 32

Niendorf, Ann South

Tjekkoslavkiet var hendes mission,
sep, 26

Nugent, Camille

Ikke noget at le ad, sep, 14

O

Oaks, Dallin H.

Frafald og genoprettelse, jul, 85
Historier fra Bibelen, mar, B10
Tilbedelse gennem musik, jan, 8
Vores stærke sider kan blive vores
undergang, maj, 10

Okazaki, Chieko N.

Ro din båd, jan, 92

Orullian, Debbie

"Hvor skal englene hen?", dec, 20

P

Pace, Glenn L.

Store behov og små midler, mar, 16

Packer, Boyd K.

Personlig åbenbaring: Gaven, prøven
og løftet, jan, 58
"Troens skjold", jul, 6

Parkin, Bonnie D.

Fedtfrit festmåltid, jul, 92
Højtidelighold jeres pagter, jul, 79

Paticawen, Harpel

Fra min spæls indørste, sep, 8

Pauleson, Vivian

Marau Brothers fra Papeete på Tahiti,
mar, B2
Tøj af gedehår og mursten af mudder,
feb, B10
150 år i paradiset, mar, B4

Pearce, Virginia H.

At afprøve Guds ord, jul, 91

Perry, L. Tom

En udvalgt kvinde, jul, 73
"Lytter til profetens røst", jan, 16
Vælg det rette, nov, B16

Peters, Albert

Et vaklende skridt ad gangen, jun, 28

Peterson, Andrew W.

Påskebetragtninger, jul, 81

Peterson, H. Burke

Hold dig fra det, sep, 42

Peterson, Janet

Horváth Gergő, Imre og Peter fra
Budapest i Ungarn, dec, B14

Pfotzer, Debbie

De kunne ikke bære os julens ånd,
dec, 18

Pinborough, Jan Underwood

Marias vuggevise, dec, B4

Pinegar, Patricia P.

Undervis børnene, jan, 76

Pinegar, Rex D.

De enkle ting, jan, 78

Porter, L. Aldin

Åbenbaringer fra himlen, jan, 61

Powley, William

På ethvert sprog, dec, 8

Pratt, Ruth McOmber

Tjekkoslavkiet var hendes mission,
sep, 26

R

Ray Dennis

På templets dørtrin, dec, 10

Rector, Hartman, jun.

Hold ud til enden i barmhjertighed, jan,
23

Romney, Richard M.

Clare Magee fra Portadown i
Nordirland, maj, B2
Domingo Lias tid, dec, 40

Matthew Krok fra Castlereagh i
Australien, sep, B2
Murene brydes ned, jun, 12

Roper, Patricia R.
Jeg hadede julen, dec, 22

Rose, Rebecca
Mit mirakel, nov, 12

Rucker, Sharon
Kun vindere, aug, 19

S

Samuelson, Cecil O., jun.
Som Jesus ser os, jul, 31

Schiller, Janet
Søster Sennepsfrø, jun, 24

Schneider, John Nelson
Ikke længere fremmede, nov, 32

Scott, Richard G.
Find tilgivelse, jul, 76
Træf de rigtige valg, jan, 35

Searle, Richard G.
Ældste Jeffrey R. Holland, De Tolv
Apostles Kvorum, aug, 26

Seegmiller, Carole Garfield
Vores families nye testamente på bånd,
feb, 46

Solar, Patricia Covarrubias
Miraklet på Robinson Crusoe Island,
mar, 40

Solis, Eduardo Pantoja
Et evigt favntag, apr, 8

Steed, Jana Jones
Bedstefars og bedstemors missionærjul,
dec, B10

T

Taylor, Rebecca M.
Takkeleg, feb, B6
Ældste Vaughn J. Featherstone, aug,
B12

Tenorio, Horacio A.
Lad os bygge fæstninger, jan, 21

Thomas, Janet
I sin fars fodspor, sep, 46
Ringene slutes på Tahiti, mar, 10

Thurgood, Paul B.
Lindring af de dybe sår, apr, 22

Todd, Jay M.
Mesterens brug af billedsprog, mar, 32

Tuason, Miles T.
En favnfuld kærlighed, okt, 42

Tucker, Derek
Da jeg lærte, hvem jeg er, jun, 20

U

Uchtdorf, Dieter F.
Det eneste sande og virkelige grundlag,
jan, 40

V

VanDenBerghe, Elizabeth S.
Præsident Howard W. Hunter: In memo-
riam, 1907-1995, maj, særnummer

W

Waite, Brian M.
Jeg vil altid huske Jocey, feb, 8

Wakefield, Kay Lynn
At lytte til vores mindste, aug, 34

Warner, Susan L.
Jeg tror, at Jesus vil komme igen, sep,
B10
Jeg tror, at man skal adlyde loven, okt,
B8

Warnock, Patricia
Esajas og tidsmaskinen, mar, B13

Washburn, J Ballard
Templet er et familieanliggende, jul, 10

Watson, Gayelynn
Så missionærtrø, aug, B8

Wickman, Lance B.
"Stå på hellige steder", jan, 81

Wirthlin, Joseph B.
Dybe rødder, jan, 73
Levende vand til at slukke den åndelige
tørst, jul, 17
Uvurderlig ærlighed, nov, 44

Wolford, Darwin
Marias vuggeviser, dec, B4

Woodliff, D.A.
Påskekurv, apr, B16

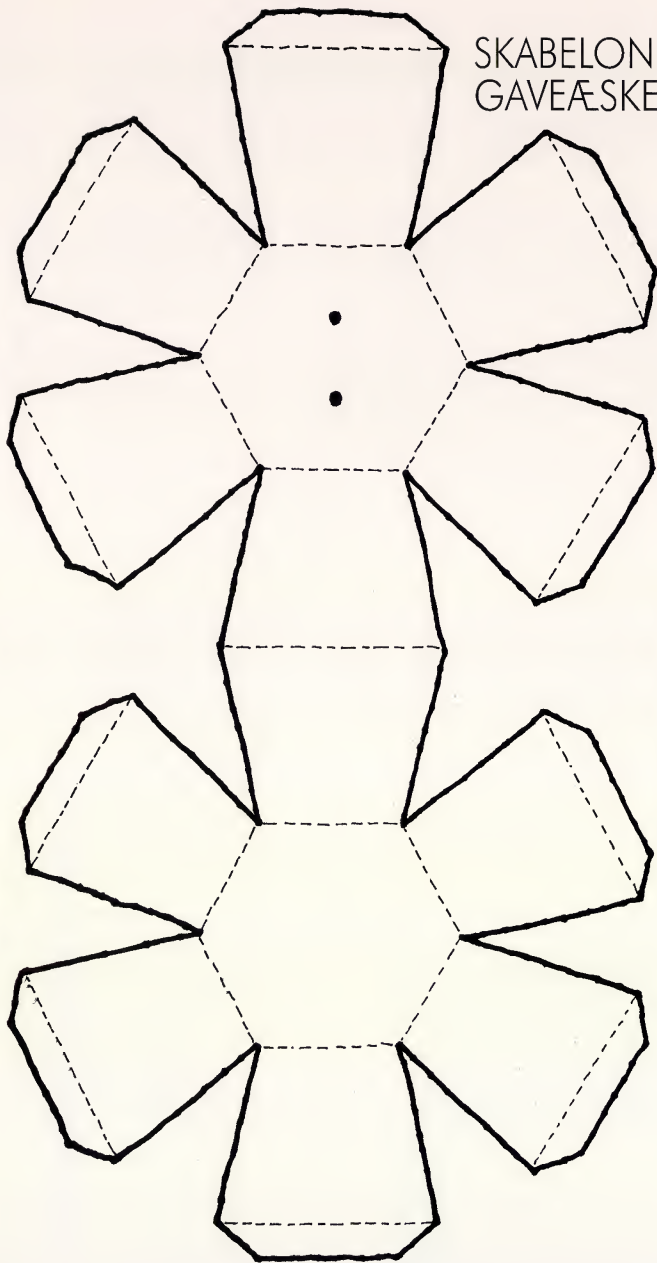
Workmann, Barbara
Gerard & Annie Giraud-Carrier:
Konstant fornyelse, nov, 14

Z

Zimmerman, Susan
Samvær med far, jun, 18

JESU KRISTI
KIRKE_{AF}
SIDSTE DAGES
HELLIGE

SKABELON TIL
GAVEÆSKE

GAVESTRIMLER

ILLUSTRERET AF SHAJNA MOONEY KAWASAKI
FOTO: MAREN E. MECHAM

Bedstefars og bedstemors missionærjul

Jana Jones Steed

(Bygget over breve, som forfatterens datter har modtaget fra sine bedsteforældre, der er på mission)

Carrie følte den samme spændte glæde, som hun oplevede hvert år til jul, men hun følte sig også lidt tom indeni. Bedstemor og bedstefar var på mission i Paraguay mange tusinde kilometer borte. Der var gaver fra dem under træet, men det var mor, der havde købt dem og skrevet »Fra bedstemor og bedstefar« på mærkesedlerne. Det var ikke det samme. Carrie var glad for, at bedstemor og bedstefar var på mission for vor himmelske Fader, men hun følte alligevel en tomhed.

Fle uger senere, mens Carrie hjalp mor med at pakke det sidste julepynt væk, kom postbudet med et brev. Det var stilet til Carrie, og det var fra Paraguay! Hun åbnede det straks, og så satte hun og mor sig hen i sofaen for at læse det:

Kære lille Carrie.

Jeg tænkte meget på dig juleaften. Jeg forestillede mig, hvordan du og din mor og far dansede om juletræet, pakkede gaver ud og senere spiste kalkun og græskartærte. Vores jul i Paraguay

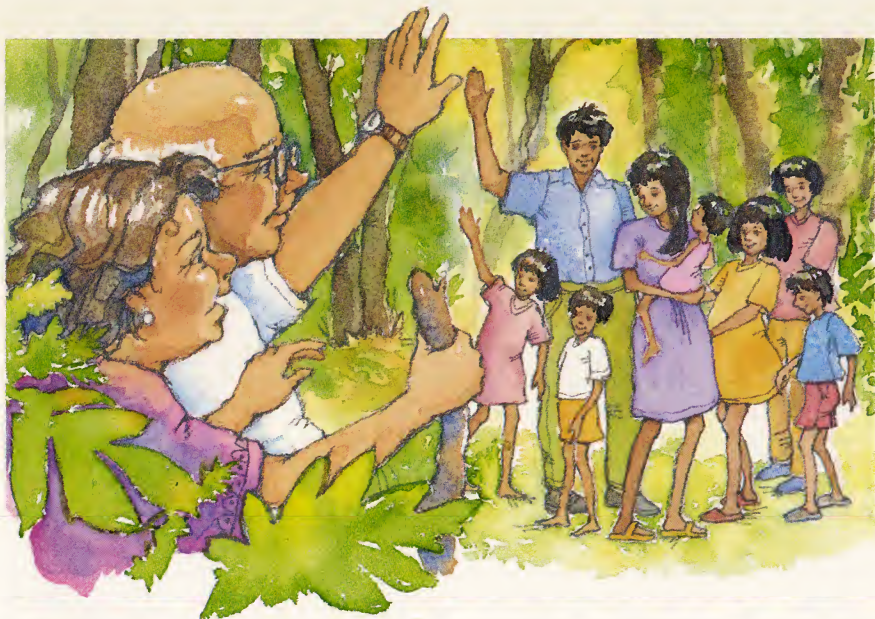
var noget anderledes, og jeg tænkte, at du nok gerne ville høre om det.

Vi havde besluttet at besøge familien Ugarte til jul. De bor 80 kilometer inde i junglen i en landsby, der hedder Itakyry. Der er en lille trækirke, hvor vi kunne overnatte. Familien Ugarte består af bedstemor, mor, far og 11 børn. Der er kun to værelser og to senge i deres hus, så vi kunne ikke overnatte hos dem. Vi pakkede nogle små gaver i bilen og tog af sted tidligt om morgenen dagen før jul. To unge ældster tog med os.

Ude i Itakyry var søster Ugarte meget ked af det. Det var dagen før jul, og hun havde ikke nogen gaver at give sine børn. De måtte bruge alle deres penge på at skaffe de livsnødvendigheder, som familien havde brug for. Der var intet tilbage til gaver eller bare en lille godbid til julemiddagen.

Hun arbejdede hele morgenen. Han vaskede tøj nede i bækken og lagde det til tørre på nogle buske. Hun lugede i haven og kogte sorte bønner og ris til deres frokost. Da de havde spist, vuggede hun den mindste og lappede tøj. Hun

bad, mens hun arbejdede. »Kære himmelske Fader, vil du ikke nok sende vores gode venner, missionærerne, herop til jul. Jeg ved godt, at det er en længere rejse for dem, men det ville være så dejligt. Vil du ikke nok, kære himmelske Fader?«

Vi vidste ikke, at hun ønskede, at vi skulle komme. Ånden havde bare fortalt os, at det ville være en god idé. En bro var blevet skyllet bort, så vi måtte gå de sidste par kilometer gennem junglen. Nej, hvor blev familien Ugarte glade, da de så os komme ud mellem træerne!

Den aften holdt vi en helt speciel familieaften i den lille trækirke. Vi fortalte den smukke beretning om Kristi fødsel, og vi bar vidnesbyrd for hinanden. Bagefter sad vi i lang tid og kiggede op på de tavse stjerner, mens vi sang julens hellige salmer.

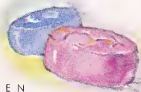
Familien Ugartes børn forstod ikke helt meningen, da bedstefar legede julemand næste morgen. Men de blev glade for de små gaver, som vi delte ud. Der var en lille dukke til hver af de små piger, duftende sæbe til de større piger og mekanisk legetøj til drengene.

Vi savnede vores egne kære børnebørn, men denne jul i Paraguay har betydet noget ganske særligt for os. De bedste gaver, som vi kan give eller modtage til jul er kærlighed og omsorg.

Jeg glæder mig til at høre om din jul, Carrie. Jeg håber, at du også oplevede den dejlige julestemning, og at du ikke har savnet os alt for meget.

Kærlig hilsen,
Bedstemor og Bedstefar.

Nu følte Carrie igen den dejlige julestemning – og tomheden var helt væk.

JULETRÆSPYNT

Til hver ting skal du bruge indpakningspapir eller et gammelt julekort; tykt, hvidt papir; saks; farvet karton; lim og et kort stykke sytråd.

1. Lim et billede fra indpakningspapiret eller julekortet på et stykke tykt papir. Klip derefter billedet ud, men lad nogle små flapper sidde i motivets yderste kanter (se illustrationen).
2. Klip en strimmel farvet karton,

som skal være lang nok til at kunne nå rundt om motivet (se illustrationen) og overlape en smule. Lim strimlen sammen der, hvor den overlapper.

3. Buk motivets flapper om og lim dem fast på indersiden af kartonringen.
4. Læg et stykke sytråd dobbelt, stik det gennem ringen, så der dannes en løkke. Slå knude på løkken.

LAD DET SNE

Hvis du vil lave et snevejrsglas, skal du bruge et lille, rent glas med skrueåbning; akrylmaling og pensel; en lille plasticfigur; vandfast

lim; saks og en hvid plasticpose (eller glimmer).

1. Du skal sikre dig, at glasset er helt tæt ved at fylde det med vand, skrue låget fast og vende det på hovedet.
2. Hæld derefter vandet ud og tør glasset. Mal låget på ydersiden og lad det tørre.
3. Lim plasticfiguren fast på indersiden af låget og lad limen tørre. (Lad ikke limen flyde helt ud til lågets kant, for så vil det ikke længere holde tæt).

4. Klip plasticposen i så mange småstumper, at de helt kan dække bunden af glasset. Du kan også bruge glimmer i stedet for plastic.
5. Fyld glasset næsten til kanten med vand. Skru derefter låget godt fast. For at gøre glasset endnu mere vandtæt, kan du smøre vandfast lim langs lågets inderside, lige inden du skruer det på.
6. Vend så glasset på hovedet, ryst det og lad det »sne«.

Den smukke blå Donau flyder gennem Budapest, som er hovedstaden i Ungarn. Budapest er egentlig to byer – Buda og Pest, som ligger på hver sin side af floden. Højt oppe på Buda-siden bor tre sidste dages hellige drenge, Horváth Gergő (11), Imre (10) og Péter (8), sammen med deres forældre. (På ungarsk siger man først efternavnet og derefter fornavnet).

Budapest, som er en af Østeuropas store byer, byder på mange forskellige historiske og kulturelle oplevelser. Familien Horváth nyder at gå til opera og ballet. Da familien kun har tre sæsonkort, skiftes drengene til at gå

med til ballet og opera. De har set Mozarts *Tryllefløjten* mange gange; det er faktisk Gergős yndlingsopera. Imre vil ikke gå glip af en ballet, han elsker at følge de yndefulde dansere.

Musik er også en del af drengenes hverdag hjemme, i skolen og i kirken. Gergő og Imre har gået til fløjtespil i skolen, øvet sig flittigt derhjemme og spiller nogle gange til nadvermøderne. To af de salmer, som de især holder af at spille, er »Jesus vil i herlighed« og »Se, vi sår«. Péter elsker at synge, især »Jeg er Guds kære barn«. Horváth-drengene deltager ofte i Primarys forprogram, lektioner og fællestid.

NYE VENNER

HORVÁTH GERGŐ, IMRE, & PÉTER FRA BUDAPEST, I UNGARN

Janet Peterson
FOTO: FORFATTEREN OG MARVIN K. GARDNER

»Vores familie elsker at spille og arbejde sammen,« siger søster Horváth. Hun forklarer, at familien Horváth hvert år anlægger en stor køkkenhave, fordi »alt gror så godt her«.

Péter og hans brødre elsker havearbejde. I vintermånederne kigger de i plante- og frøkataloger og vælger det, de gerne vil dyrke. I år bestilte Gergő 25 jordbærplanter. Imre valgte hindbær. Hvert år sår søster Horváth frøene i små beholdere indendørs, og når det bliver varmere i vejret, planter hun dem ud i haven. Hun elsker blomster, især flittiglise. De har alle lært, at det kræver tid at dyrke en have. For at kunne høste

frugten, må de arbejde hårdt, vande, luge og beskytte de unge planter.

Péter, Imre og Gergő holder også af at hjælpe deres mor i køkkenet, især når de skal have gæster til middag. Paprikakylling og gullasch, to berømte ungarske retter, er måltider, som de nyder at tilberede og spise. De elsker også at få deres mors tærter til dessert.

Imre, deres far, er pensioneret ingeniør. Om sommeren går han og drengene ofte ture i bjergene omkring Budapest, og om vinteren spiller de skak. Gergő, Imre og Péter elsker at brydes året rundt. Péter elsker at køre rundt i kvarteret på sin cykel, Imre benytter enhver

chance til at spille fodbold, og Gergö udfordrer sine brødre i computerspil.

Drengene går i folkeskolen, hvor de har matematik, natur og teknik, sprog og samfundsfag. Imre er god til at læse, og Gergö er god til matematik.

Drengenes mor, Erzsebet, blev medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i juni 1990, da hendes kusine præsenterede hende for to missionærer, som var kommet til Budapest fra missionen i Wien i Østrig. Skønt deres far ikke er medlem af Kirken, støtter han deres deltagelse i Kirkens aktiviteter. Alle tre drenge blev døbt, da de fyldte otte.

En måned efter søster Horváths dåb, blev der oprettet en ny mission i Ungarn, og mange missionærer blev sendt dertil. Eftersom missionskontoret ligger i Budapest, har Gergö, Imre og Péter rig lejlighed til at omgås missionærerne. Nyankomne missionærer bor ofte hos familien Horváth, hvis der ikke er plads til dem hos missionspræsidenten. Imre glædede sig især over at træffe en missionær, ældste Thomas Emery Peterson, som ikke alene holdt af brydning, men også havde samme for- og mellemnavn som han – Imre (Emery) Thomas. Alle Horváth-drengene vil på mission.

Hvert år rejser hele familien til Freiberg i Tyskland, så søster Horváth kan besøge templet. Hun siger: »Børnene nyder at komme til Freiberg og minder os altid om, at det er tid at tage af sted. De er uden for templet, og jeg er indenfor, men vi er alligevel sammen. Det betyder meget for mig.«

Gergö, Imre og Péter ser frem til den dag, hvor de også kan komme i templet, hvad enten det nu bliver i Freiberg eller måske en dag i deres egen hjemby Budapest. □

Herover øverst: Péter laver sin livret, paprikakylling. Herover: Familien Horváth nyder at have fuldtidsmissionærerne på besøg. Nedenfor: Imre og Gergö spiller en salme på deres blokfløjter.

»Mer salig og hellig« »Vis Herrens navn ære« (1 Krøn 16:29).

Evangeliet lærer os at følge Frelseren, »den Hellige i Israel,« og stræbe efter at blive mere som han (2 Nephi 25:29). Den bønneagtige salme »Mer hellighed giv mig,« som vi har fokuseret på i år, begynder og slutter med en bøn om »mer hellighed« (*Salme og sange*, nr. 63).

Hellighed er en gave, som Frelserens forsoning har gjort mulig. Når vi holder de pagter, vi har indgået med Herren, og omvender os fra vores synder, gør hans forsoning det muligt for Helligånden at komme ind i vores liv.

HENGIVEN KRISTUSLIGNENDE VIRKE FØRER TIL HELLIGHED

Det at blive hellig kræver omvendelse, selvbeherskelse og ofre. Det kræver en vedvarende, oprigtig indsats, og det opnås én tanke og én handling ad gangen. Det kræver så stærk en tro på Kristus, at vores liv begynder at genspejle hans.

Præsident Gordon B. Hinckley blev engang spurgt: »Hvad er vores tros symbol?« Han svarede: »(Kristus) fortalte os, hvad det symbol bør være, da han sagde: 'Elsker I mig, så hold mine bud' (Joh 14:15) ... Vores liv må blive et meningsfyldt symbol, det symbol, som er vores erklærede vidnesbyrd om den levende Kristus, den levende Guds evige Søn« (*Stjernen*, april 1995, side 4, 7).

Medlemmer af Kirken over hele verden stræber efter at leve Kristuslignende. Et af disse medlemmer er en stille, ældre søster ved navn Dolly Mdholovu. Dolly sluttede sig til Kirken i Soweto i Sydafrika i 1984 og har siden tjent trofast i sine kaldelser. Hun har åbnet sine døre for mange forældreløse børn, som hun har opdraget sammen med sine egne.

Da hendes søn tog sin eksamen, fik Dolly en garage bygget ved siden af huset, så han kunne have sin bil stående der. Men garagen endte med at blive brugt til noget helt andet. I 1980'erne var der ikke nogen kirkebygning i Soweto, og folk havde svært ved at rejse helt til Johannesburg for at udføre dåb. Med tilladelse fra præstedømmelederne byggede Dolly og hendes søn et dåbsbassin i garagen. Mange af grenens medlemmer blev døbt der.

I dag virker Dolly som tempeltjener i templet i Johannesburg i Sydafrika. Hendes tro og kærlige gerninger i det daglige

har velsignet mange mennesker – og har gjort det muligt for Herren at velsigne hende.

HERRENS DISCIPLE »SKAL STÅ PÅ HELLIGE STEDER«

Herren har sagt, at hans disciple skal stå på hellige steder og ikke skal ikke berøres (se L&P 45:32). De hellige steder omfatter templet, men også andre steder. Præsident Boyd K. Packer har sagt, at »kirkebygningen, stavsbygningen og templet er hellige, fordi de bidrager til at opbygge den helligste af alle Kirkens institutioner – hjemmet – og til at velsigne den helligste enhed i Kirken, nemlig familien« (*That All May Be Edified*, side 234-235).

Hvis vi ønsker at nyde Helligåndens hellige indflydelse i vore hjem, skal vi gøre dem til bedehuse, fastehuse, troens huse, lærdommens huse, herlighedens huse og ordenens huse (se L&P 88:119). Skønt vi kæmper med vores ufuldkomnheder, kan vi dog gøre vores hjem og hjerter Kristuscentrerede. Vi kan hjælpe andre i kærlighed, nære vores ånd og fylde vore liv med kundskab om Gud – og dermed blive »mer, Herre, som dig.«

- Hvordan bærer hellighed lønnen i sig selv?
- Hvordan kan vi gøre vores hjem til hellige steder? □

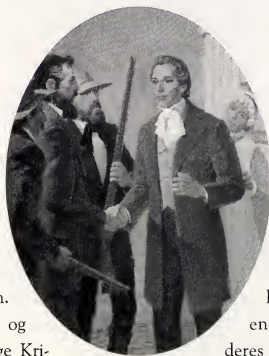

FJENDER BLEV HANS VENNER

Joseph Smiths kærlighed til sine fjender vandt ham ofte deres respekt og støtte.

Duane C. Knowles

De fleste af os har været ude for situationer, hvor Helligåndens indflydelse har vendt den tvivlendes fordomme til forståelse for fredens evangelium. Hjerter og sind er blevet åbnet, og Guds sønner og døtre har valgt at følge Kristus.

Profeten Joseph Smith mødte mange mennesker, som, når de blev rørt af hans vidnesbyrd, antog det gengivne evangelium og anerkendte ham som Herrens profet. Josephs vidnesbyrd samt hans Kristuslignende væsen og indflydelse kunne ofte afvæbne, og til tider helt vinde de mennesker, hvis hjerter var formørket imod ham.

De følgende beretninger fra profeten Josephs liv understøtter ældste Parley P. Pratts udtalelse om, at »selv (Josephs) bitreste fjender måtte give sig, hvis han blot kunne få dem i tale.«¹

Til venstre: I oktober 1838 blev profeten Joseph Smith, der her ses skildret i en af Kirkens film, forrædt og overgivet til myndighederne. Skønt han uretmæssigt blev fængslet i fire måneder, blev han venner med sine fjender og færdedes frit i blandt dem.

LOVEN VAR PÅ HANS SIDE

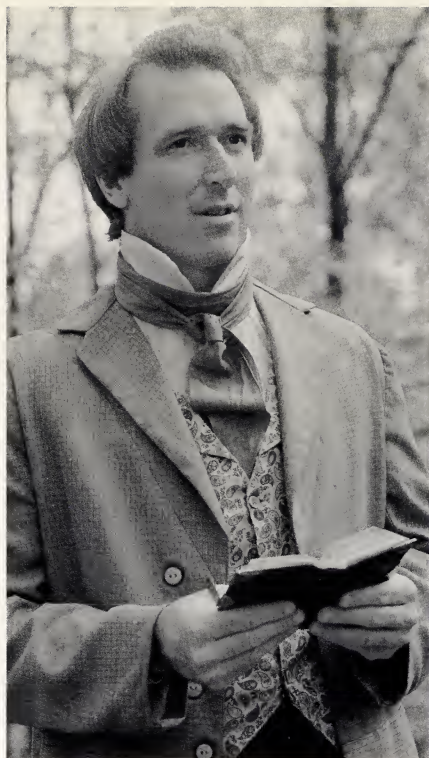
I juni 1830 tog profeten til Colesville i New York for at prædike og døbe. Da han nåede frem, erfarede han, at de troende på den egn havde beredt flere af deres venner på at blive døbt. Da dåbene var

udført, planlagde man at afholde et møde samme aften, hvor de nye medlemmer ville blive bekræftet.

Da folk begyndte at samles på det aftalte tidspunkt, blev Joseph anholdt og »anklaget for at være et forstyrrende element, som skabte uro på egnen ved at forkynde Mormons Bog.« Men betjenten ombestemte sig, da han lærte profeten lidt bedre at kende:

»Betjenten fortalte mig kort efter min anholdelse, at de, der havde anmeldt mig, planlagde at overgive mig til en pøbel, som lå i baghold. Men han ville beskytte mig mod dem, for han havde indset, at jeg slet ikke var sådan et menneske, som han havde fået at vide.«²

Herover: Mens Joseph besøgte sine forældre, dukkede bevæbnede mænd op for at anholde ham. Da hans mor præsenterede ham, smilede han, mens han trådte frem og gav dem hånden. Hans venlige opførsel overbeviste dem om, at han hverken var forbryder eller hykler.

En engelsk nyomvendt fortæller, at mens Joseph holdt sin sidste prædiken, blev en mand, som mistænktes for at være et medlem af pøblen, så overvældet, at han svor, at han aldrig mere ville kæmpe mod mormonerne.

Skønt det var betjentens pligt at fremstille sin fange i retten, holdt han sit ord og beskyttede Joseph mod pøblen. Attentatmændene omringede betjentens vogn, da den kørte ud af byen. Men inden de kunne overfalde Joseph, forpurrede betjenten deres planer ved at piske hestene og suse forbi dem.

Den nat overnattede de to på en kro. Betjenten lod Joseph sove i sengen, mens han selv sov på gulvet med fødderne mod døren og et ladet gevær ved sin side, for

som Joseph sagde, han havde »svoret, at hvis nogen brød ind til os, ville han slås for mig og forsvare mig så godt han kunne.«³

Den næste dag blev Joseph frifundet, og han og betjenten skiltes som venner.

MILITÆRMANØVRER

I foråret 1834 marcherede 200 ældster, kendt som Zions hær, 1500 kilometer fra Kirtland i Ohio ud for at undsætte de nødlidende hellige, som var blevet jaget bort fra deres hjem i Jackson County af folk fra Missouri. Missouriernes plan om at angribe undsætningsstyrken blev forpurret af et voldsomt haglvejr.

To dage senere mødtes pøbels leder oberst Sconce og andre pøbeldeledere, som var blev noget ydmyget af det voldsomme vejr, med folkene fra Zions hær for at høre, hvad de havde til hensigt. Om det fortalte Joseph:

»Jeg rejste mig og fortalte dem om de helliges lidelser i Jackson County, og om vores forfølgelser i almindelighed ...; og at vi ikke havde til hensigt at forulempe ... nogen, men kun at drage omsorg for ... vores lidende venner; og at de onde rygter, som gik om os, var falske og opdigtet af vores fjender for at få os udryddet. Da jeg havde fuldført min lange tale, som fik dem til at føle med os, rejste de sig og stak mig hånden og lovede, at de ville bruge deres indflydelse på at lægge en dæmper på den modvilje, som herskede imod os; og de græd, da de hørte om vores lidelser og forfølgelser og erfarede, at vi havde de bedste hensigter. De gik derfor ud blandt folket og virkede utrætteligt for at dæmpe gemytterne.«⁴

Trods denne indsats fandt en begivenhed, som fremskyndede de helliges udstødelse fra Missouri, sted fire år senere på valgdagen den 6. august 1838 i Gallatin, som var hovedsæde i Daviess County. Der opstod ballade, da de hellige blev nægtet ret til at stemme. Ingen blev slået ihjel, og selv om Joseph ikke havde været til stede ved

begivenhederne, spredtes det rygte, at han havde slået syv mænd ihjel ved valgstedet.

Få dage senere sad Joseph hjemme hos sine forældre, da en gruppe bevæbnede mænd troppede op. Otte af lederne trådte ind og forsikrede Josephs mor om, at de ville myrde »Joe Smith og alle mormonerne.« Hun benægtede, at Joseph havde været i området, da de syv mænd angiveligt skulle være blevet slået ihjel. »Og desuden,« sagde hun, »hvis I så ham, ville I slet ikke have lyst til at slå ham ihjel.«

»Mine herrer,« fortsatte hun, »tillad mig at præsentere jer for profeten Joseph Smith.« De stirrede på ham, som havde han været et spørgsmål. Han smilede, gik hen til dem og trykkede deres hænder. Det overbeviste dem om, at han hverken var forbryder eller hykler.

»Derefter satte Joseph sig og fortalte dem om Kirkens synspunkter, og hvad de havde gjort; og desuden fortalte han dem om den behandling, som de havde været udsat for fra deres fjenders side lige fra første færd. Han påpegede også, at hvis nogle af brødrene havde overtrådt loven, så burde de dømmes efter loven, inden man begyndte at gøre folk fortræd. Da han havde talt med dem på denne måde et stykke tid, sagde han: 'Mor, jeg tror, jeg går hjem nu. Emma venter mig.' Straks sprang to af mændene op og sagde, at det ville være for farligt for ham at gå alene. De ville gå med ham og beskytte ham. Derefter gik de tre sammen, og imens de var væk, hørte jeg følgende samtale mellem de af gruppens ledere, som endnu stod ved døren:

Første mand: 'Følte I jer ikke underligt tilpas, da Smith tog jeres hånd? Jeg har aldrig følt noget lignende.'

Anden mand: 'Jeg kunne ikke røre mig. Jeg ville ikke for alt i verden krumme et hår på den mands hoved.'

Tredje mand: 'Det er sidste gang jeg tager med ud for at slå Joe Smith eller 'mormoner' ihjel.'

Første mand: 'Det er sidste gang jeg drager ud imod dem. Jeg har aldrig truffet et mere harmløst og uskyldigt menneske end mormonprofeten.'

Den anden mand: 'Historien om, at han slog de mænd ihjel er en ... løgn. Det er der ingen tvivl om. Nu har vi haft alt det besvær til ingen verdens nytte. Men mig skal de ikke narre igen. Det garanterer jeg for.'

De mænd, som fulgte min søn hjem, lovede at hjemsende dem militært, som de ledte, og det gjorde de.⁵

FORKYNDELSE I FÆNGSLET

Men der spredtes stadig løgne om de hellige. Joseph gjorde sit bedste for at imødegå den stigende modvilje mod dem, indtil oktober 1838 hvor han og andre af Kirkens ledere i Far West i Missouri blev forrådt og overgivet til statens embedsmænd.

Efter en rum tid blev Joseph og hans brødre stillet for retten i Richmond i Missouri, hvorefter de sad fire måneder i Liberty-fængslet. Tidligt i april 1839 blev Joseph endelig ført til Gallatin for atter at blive stillet for retten. En medfange, Alexander McRae, skrev, at ved indledningen af et af retsmøderne hilste Joseph venligt på vagterne.

»Fra da af og lige til vi slap væk,« fortsætter McRaes beretning, »kunne de ikke sætte nogen til at bevogte os, uden at de blev så velvillige over for os, at de ikke turde stole på dem, og vagten blev udskiftet hyppigt. Vi sad ved det forreste bord sammen med dommer, advokater osv., og fik alt det bedste, som byen kunne byde på, blandt andet bløde senge at sove i. Det var et privilegium vi ikke havde nydt før under vores fængselsophold.«⁶

Peter H. Burnett, der var sagfører for fangerne, skrev: »(Joseph) øvede stor indflydelse på andre ... Kort før jeg vendte tilbage til Liberty, så jeg ham stående midt i mængden og tale frit med alle, og han syntes at være fuldstændig afslappet. I løbet af blot fem dage havde han formildet sine fjender i en sådan grad, at han kunne gå ubeskyttet rundt blandt dem uden at være i fare.«⁷

Mens Joseph (i midten, her skildret i en af Kirkens film) sad fængslet i Carthage, prædikede han så stærkt, at nogle af vagterne indså, at anklagerne mod fangerne var falske, og flere af dem gik hjem.

Efter retssagen i Gallatin, lod myndighederne (som tilsyneladende troede på fangernes uskyld) Joseph og hans fæller stikke af. De benyttede sig af chancen og flygtede over grænsen ind i staten Illinois.⁸

Fem år senere, den 18. juni 1844, ni dage før Josephs martyrdød og trods det røre, som pøblen havde skabt, holdt Joseph sin sidste offentlige tale. Det er meget sandsynligt, at den mand blandt tilhørerne, som den engelske nyomvendte Charles Lambert beskriver, var en omvendt bølle:

»Jeg var tilstede, da profeten holdt sin sidste prædiken ... Den var meget stærk. Bag mig stod en høj mand og hulkede. Da jeg vendte mig og så på ham, sagde han, at han aldrig ville kæmpe imod mormonerne, nej aldrig. Han var mig ganske fremmed.«⁹

Den 24. juni 1844 havde Joseph Smith overgivet sig til myndighederne, som ville anklage ham for forræderi. Den dag red han og hans ledsagere til Carthage. Skønt det er almindelig kendt, at Joseph og hans medfanger prædikede for vagterne i fængslet i Carthage, hører man

ikke så tit om disse vagters reaktion på det. Dan Jones, der var medlem af Kirken og øjenvidne, skrev:

»En gruppe af os skiftedes til at prædike for vagterne ... og flere af dem blev udskiftet, inden deres vagtskifte var omme, fordi de erkendte, at de var kommet til at tro på fangernes uskyld. Og dette gjorde dem uegnede til at bevogte os!

Ofte indrømmede de, at de var blevet forført af pøbels skrøner ... De troede vores vidnesbyrd i en sådan grad, at de erkendte, at beskyldningerne mod os var løgne, som pøblen havde opdigtet for at hævne sig på J. Smith Og mere end én gang hørte vi nogen sige: 'Lad os gå hjem, drenge, for jeg vil ikke kæmpe mod disse mænd.'¹⁰

To dage efter martyriet passerede bror Jones forbi Josephs og Hyrums lig, som lå i deres kister i Josephs hus i Nauvoo. Han skrev senere, at han der så »to af de klogeste og dydigste mænd på denne jord, som jeg blot kort for inden bag fængslets tremmer havde set omsorgsfuldt prædike fredens evangelium for dem, der ville slå dem ihjel.«¹¹

Hvis Joseph havde været i stand til at få dem, der til sidst slog ham ihjel, i tale og lade dem fornemme sin storslåede ånd og sit venskab, ville flere af dem uden tvivl også være blevet blødgjort.

GODT FOR ONDT

Guds udvalgte profet i forbindelse med genoprettelsen, der har været mål for hensynsløs forfølgelse og uretfærdighed, er levendegørelsen af Frelserens formaning: »Elsk jeres fjender, velsign dem, som forbander jer, gør dem godt, som hader jer, og bed for dem, som krænker jer og forfølger jer, så at I må blive jeres Faders børn« (3 Nephi 12:44-45).

Men Joseph gjorde mere end blot at bruge Åndens milde ord til at udvise kærlighed og omsorg for sine fjender. Det er hans venlige behandling af to hadefulde forfølgere et godt eksempel på.

To betjente, Reynolds og Wilson, anholdt efter ordre fra Missouri guvernør Joseph i Nauvoo i juni 1843. De mishandlede deres fange, slog ham i siden med deres pistoler, truede ham på livet og førte ham bort, inden han kunne nå at sige farvel til sin familie.

Men rollerne blev snart byttet om, da de to politimænd blev tvunget til at vende tilbage til Nauvoo for at blive dømt for trusler på livet mod Joseph og andre medlemmer af Kirken. Joseph holdt et festmåltid for at fejre sin hjemkomst, og blandt gæsterne var Reynolds og Wilson.¹² Samme eftermiddag sagde Joseph følgende om Reynolds og Wilson i en tale til Nauvoos indbyggere:

»Jeg har bragt disse mænd med mig til Nauvoo og har overgivet dem til hende, som de trak mig bort fra, ikke som lænkede fanger, men som venlighedsfanger. Jeg har behandlet dem godt. Jeg har haft den fornøjelse at gengælde ondt med godt. De anholdt mig ulovligt, behandlede mig grusomt, berøvede mig mine rettigheder og ville føre mig til Missouri for at blive myrdet, hvis ikke Forsynet havde grebet ind. Men nu er de i mine hænder; og jeg har budt dem ind i mit hus, bænket dem ved mit bord og budt dem det bedste, huset formår; og de er blevet opvartet af min hustru, som de nægtede retten til at sige farvel til mig, da jeg blev ført bort.«¹³

Præsident Lorenzo Snow gav engang en gruppe missionærer følgende råd, inden de rejste af sted: »Man kan nå ind til ethvert hjerte, og det er jeres opgave at finde ind til hjertet på dem, som I er kaldet til (at tjene).«¹⁴ Ligesom apostlen Paulus hos Agrippa (se ApG 26) eller Ammon hos kong Lamoni far (se Alma 20:8-28), besøgte profeten Joseph en forbløffende evne til at nå ind til folks hjerte, selv sine fjenders, hvis vedkommende blot ville høre på ham.

Den evne er en af de mange personlige karaktertræk, der understreger Josephs status som profet og minder os om, hvad vi også kan opnå i fællesskab med Herren. □

NOTER

1. *Autobiography of Parley P. Pratt*, (Salt Lake City: Deseret Book Company, 1980), side 46.
2. *History of the Church*, 1:88.
3. *Ibid.*, side 89.
4. *History of the Church*, 2:106.
5. *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith*, (Salt Lake City: Stevens & Wallis, Inc., 1945), side 254-256.
6. *History of the Church*, 3:259.
7. Peter H. Burnett, *An Old California Pioneer* (Oakland: Biobooks, 1946), side 40.
8. *History of the Church*, 3:320-321, se fodnote.
9. Hyrum L. Andrus og Helen May Andrus, *They Knew the Prophet* (Salt Lake City: Bookcraft, 1974), side 172.
10. Dette citat er taget dels fra Dan Jones, »The Martyrdom of Joseph and Hyrum Smith,« Brigham Young University Studies, 24 (Vinter 1984):99, og Dan Jones, »The Martyrdom of Joseph Smith and His Brother, Hyrum!« *Ibid.*, 24 (Vinter 1984):89, herefter omtalt som »Brother«.
11. Jones, »Brother,« side 94.
12. *History of the Church*, 5:440-456, 460.
13. *History of the Church*, 5:467.
14. *Improvement Era*, december 1899, side 128.

JESU FØDSEL

Hver eneste jul opføres beretningen om Frelserens fødsel ærbødigt af børn over hele verden. Denne beretning fra skrifterne ledsages af billeder af børn fra Jerusalem Gren. Fotografierne er taget på hyrdernes marker omkring Betlehem, i Judæas ørken og ved Herodion – et af kong Herodes' slotte og fæstningsværker.

Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Judæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria.

Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: 'Herren er med dig, du benådede!' Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde.

Da sagde englen til hende: 'Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus' (Luk 1:26-31).

»Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden.

Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by.

Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn» (Luk 2:1-5).

»Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget» (Luk 2:6-7).

»I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord.

Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men englen sagde til dem: 'Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket:

I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.

Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.' Og med ét var der med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

'Ære være Gud i det højeste og på jorden!

Fred til mennesker med Guds velbehag'« (Luk 2:8-14).

»Og da englen havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: 'Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.'

De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben.

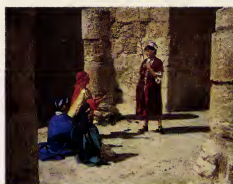
Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn,

og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem;

men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.

Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem« (Luk 2:15-20).

»Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte:

'Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.'

Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham.

Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftekloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes.

Og de svarede ham: 'I Betlehem i Judæa ...'

Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig.

Og han sendte dem til Betlehem og sagde: 'Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det'» (Matt 2:1-8).

«Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var.

Da de så stjernen, var deres glæde meget stor.

Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra.

Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej» (Matt 2:9-12).

Krokodiller, hajer og havslanger kan synes at være sære barn-domsminder. Men de var en del af hverdagen, da Domingos Liao voksede op i Darwin i Australien.

Domingos og hans venner cyklede tit ud til Rapid Creeks munding, hvor ferskvand og havvand mødtes.

Når de vadede over floden mellem de vandmænd, som lå og flød i vandet, holdt de udvig efter hajer, der havde forvildet sig ind fra havet, krokodiller, som lå gemt i mudderet, giftige slanger og ulke med giftige pigge. Men trods alle disse farer vadede de over floden igen og igen, lokket af det, som de vidste, ventede på den anden side.

»Det var et forjætted land,« mindes Domingos. »Vi kunne fange spandevis af fisk. Strandene var uberrørte og rene. Der var grønne enge, hvor ingen før havde været.«

Livets floder har ført Domingos langt væk fra den australske å, hvor han ofte legede som dreng. Og han har ofte måttet svømme mod strømmen.

FORGANGNE TIDER

I dag strækker en bro sig hen over floden. De åbne områder er blevet omdannet til en park med joggingstier, hvor studerende fra universitetet ofte kommer. Men Domingos kan stadig lide at tage ned til floden og mindes og meditere.

Hans liv er fuld af minder. De begynder på øen Timor, der ligger flere hundrede kilometer nord for Australien. Hans kinesiske forældre arbejdede i den portugisiske koloni deroppe (Domingos er et portugisisk navn), da den blev invaderet af Indonesien. Mændene flygtede til Portugal. Kvinder og børn stak af til Australien. »Min mor, jeg selv og nogle andre slægtninge kom med på den ene af de to både, som slap bort,« forklarer Domingos. »Vi var heldige, at vi overlevede.«

DOMINGOS LIAOS TID

Richard M. Romney

Domingos' far sluttede sig senere til dem i Darwin. Takket være hårdt arbejde, klarede familien sig godt. De fik to drenge mere. Domingos lærte engelsk. Han fik øjnene op for sport – cricket, karate, tennis, fodbold, håndbold og volleyball. Han klarede sig fint i skolen og inden for musik og kunst. Han arbejdede på sin onkels restaurant.

TROENS TID

En dag præsenterede hans tante, der for nylig var blevet døbt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, resten af familien for missionærerne.

»Vi var aktive i et års tid,« siger Domingos. »Så holdt mine forældre op med at gå i kirke. Jeg holdt ud lidt længere, så begyndte jeg at spille cricket om søndagen. Men min samvittighed blev ved med at sige mig, at jeg burde være i kirke.«

Det var på det tidspunkt, at Domingos bedstefar, som boede i Melbourne, fik en hjerneblødning. Man forventede ikke, at han ville overleve. Domingos, som var 16, følte sig

tilskyndet til at bede. »Jeg fortalte min himmelske Fader, at hvis han ville give bedstefar en chance, så ville jeg vie mit liv til Kirken. Men jeg ventede ikke bare på, at han skulle blive rask. Da vi vendte hjem, vendte jeg tilbage til Kirken. Jeg har lært, at hvis man lover noget, så skal man holde det.«

Bedstefar blev rask. Og da han var blevet helt rask, gik Domingos stadig i kirke, ikke kun for at holde sit løfte, men fordi han virkelig troede, at det var det, han burde gøre.

EN SVÆR TID

Da Domingos blev 18, begyndte hans far at blive irriteret over al den tid, han brugte i Kirken.

»Far mente, at seminar hindrede min lektielæsning, så han forbød mig at stå tidligt op og tage derhen. Jeg ønskede at ære ham, så jeg holdt op med at gå til seminar. Men jeg lavede seminar hjemme. Da han heller ikke ville have det, holdt jeg op med det.

Til tider så han mig læse i skrifterne, og så troede han, at jeg ikke

Hans familie ville ikke have, at han tog på mission, men Domingos beredte sig alligevel på det. Til tider læste han i skrifterne dagen lang. »Skrifterne gav mig fred,« fortæller han. »De mindede mig om det, jeg skulle gøre.«

havde lavet lektier, skønt jeg fik gode karakterer. En gang tog han mine skrifter og smed dem i skraldespanden. Jeg havde brugt to år på at læse i dem og strege skriftsteder under, så de var mig meget dyrebare. Næste morgen reddede jeg dem tilbage, men jeg måtte lade dem ligge hos grenspræsidenten, så han kunne passe på dem.«

Det varede ikke længere før Domingos far forbød ham at deltage i enhver form for kirkeaktivitet –

studie af skriften, GUF-aktiviteter, hjemmelærer og til sidst også søndagens møder.

»Selv om jeg var 18 år og dermed myndig, var min første tanke at adlyde. Man vil jo gerne adlyde sin far, fordi han er ens far. Men jeg vidste, at jeg ikke kunne bryde mit løfte til min himmelske Fader om at gå i kirke.

Far sagde, at hvis jeg tog af sted den søndag, så behøvede jeg ikke at komme hjem igen. Så jeg pakkede

mine kufferter. Mine bønner var meget inderlige den aften. Da far så mig i søndagstøjet næste dag, blev han rasende.«

Domingos tog af sted, men hans forældre kom hen til kirken og fandt ham. De indgik en aftale om, at han kunne gå i kirke hver anden søndag. »Jeg var ikke glad for det, men det var da bedre end ingenting,« siger han.

Næste gang han gjorde sig klar til at gå i kirke, sagde hans far igen, at

hvis han tog derhen, skulle han ikke komme hjem igen. »Anden gang var lige så slem, ja, måske endda værre. Jeg havde ventet på at modtage min patriarkalske velsignelse, og patriarken, som kun kan komme forbi en gang om året, var kommet langvejsfra. Jeg mødte op til aftalen, men netop da dukkede min far op. Jeg blev nødt til at gå hjem og gik glip af min velsignelse.«

Tredje gang hans far lavede samme nummer, flyttede Domingos

hjemmefra og boede hos sin bedstemor. »På et tidspunkt kom min mor og fortalte, at far havde ændret sig, og at han ikke ville blive vred mere. Så jeg flyttede hjem igen.«

BESLUTNINGERNES TID

Mens Domingos boede hos sin bedstemor, havde han fået et ønske om at tage på fuldtidsmission. »Jeg bad, og svaret var meget klart, at jeg skulle tage af sted, når jeg fyldte 19.

Ældste Liao har oplevet store glæder på sin mission. Men hans største glæde ville være at dele evangeliet med sin familie og lade dem forstå, hvorfor han villigt udholdt så meget for at kunne komme på mission.

Fra da af var min beslutning truffet – jeg skulle bare forberede mig.«

Han fandt ud af, at hvis han fuldførte sit første studieår, ville University of the Northern Territory give ham to års orlov. Men op til sin afrejse måtte han studere meget hårdt. »Min lærer opmuntrede mig og sagde, at en mission ville være en god oplevelse,« fortæller Domingos. Domingos fortsatte med at gøre noget, han havde gjort siden gymnasiet – han fortalte sine klassekammerater om omvendelse og om frelsesplanen.

Han intensiverede sit studium af skrifterne og lærte mange skriftsteder udenad. »Skrifterne gav mig fred,« siger han. »De mindede mig om det, jeg skulle gøre.«

Han gik ud og underviste med fuldtidsmissionærerne. Han bar ofte sit vidnesbyrd. Han førte dagbog og skrev i den hver eneste dag. Hans kirkeledere interviewede ham, fandt ham værdig og indsendte hans missionærpapirer.

Så en dag, da han vendte hjem fra kirke, beordrede hans far ham ud af huset for fjerde gang. »Det var uigenkaldeligt denne gang,« siger Domingos. »Han brød sig ikke om, at jeg ville på mission. Han sagde, at hvis jeg tog af sted, ville jeg ikke være hans søn mere.«

Domingos' grenspræsident, Michael Kuhn, lod ham bo i sit hjem, indtil hans kaldelse kom.

Domingos, som var færdig med sine studier, brugte sin tid på at bede, lytte til opbyggende musik, kirkeaktiviteter, missionering og på at studere skrifterne. Af og til læste han i skrifterne en hel dag ad gangen.

GLÆDENS TID

Og så kom brevet: »Du er hermed kaldet til at virke i missionen i Hong Kong.« Domingos vendte hjem for en tid for at forsone sig med sin familie, inden han rejste. »De gav sig, især fordi de vidste, at de ikke kunne tale mig fra det,« siger han. Inden han rejste gik familien ud og spiste på restaurant og tog en masse afskedsbilleder.

Breve, som han har skrevet fra Missionærtræningscentret og fra missionsmarken, afspejler den glæde, som han oplevede:

»I lufthavnen mødte jeg en af de missionærer, som underviste mig, ældste (Hoyt) Skabelund, hans hustru, barn og forældre. Jeg er langsomt ved at lære kantonesiske. Folk på MTC er bare så søde.«

»Jeg har fået to breve fra min mor. Alt går godt derhjemme. De nyder mange velsignelser, og de er klar over det! Min familie og slægtninge er nu glade for, at jeg er på mission. Gud er sandelig miraklernes Gud!«

»Jeg har været ude og kontakte på gaden og talt med alle, der gik

forbi. Jeg har givet alle seks lektioner på kantonesiske.«

»Jeg er nu blevet forflyttet til Macau, en portugisisk koloni nær Kinas kyst. Jeg er heldig, for det er ikke mange missionærer, der får lov at tjene her. Vi underviser en undersøger, og han skal døbes. Jeg ved, at Gud har kaldet mig hertil for at udføre noget ganske særligt.«

»Det var det hele værd at læse i Mormons Bog. Det var værd at tåle fornedrelsen for at holde sabbatten hellig. Det var ethvert sekunds ventetid værd at kunne knæle i personlig bøn og enhver smerte værd at kunne gå i kirke. Det var hvert slag værd, hver pinsel værd og hver tåre værd at komme på mission.«

FREDENS TID

I dag kigger ældste Liao ud af vinduet i sin missionærlejlighed og ser ud over et forjættet land.

»Da jeg besluttede at tage på mission,« fortæller han, »vidste jeg, at stærke strømme ville modarbejde mig. Jeg vidste ikke, hvad der gemte sig i vandet, eller hvad der ville stikke mig eller æde mig. Jeg tænkte kun på at klare det. Nu er jeg her, og det har været det hele værd.«

Han er ivrig efter at slå bro til andre, deriblandt sin familie, så de også kan komme over på den anden side. □

DIN J

Lisa A. Johnson
FOTO: WELDEN ANDERSEN

Har du mere tid end penge til rådighed? Flere talenter end mønster? Hvis det er tilfældet, behøver det ikke været noget problem at være gavmild til jul. På nedenstående liste vil du kunne finde ting, som de fleste kan lide.

TIL FAMILIEN

- Lav en række skriftstedskort, som de kan sætte på spejlet. Du kan lave 12, et til hver måned – eller 52, et til hver uge. Skriv deres yndlingskriststeder på kortene. De kan dekorere dem med klistermærker eller farver. Læg kortene og en rulle tape i en æske. Glem ikke at vedlægge en vejledning.
- Få fat i en billig kalender – eller lav selv en. Skriv alle vigtige familiebegivenheder på den, såsom fødselsdage, bryllupsdage, deadlines og ferier. Gør plads til, at der også kan skrives andre begivenheder på. Hæng kalenderen op et centralt sted i huset, så hele familien kan koordinere datoer og aktiviteter i løbet af året.
- Lav en »Top ti-liste,« du kan enten skrive den på maskine eller i hånden, og så rulle den sammen som en skriferulle og binde et bånd om den. Du bestemmer selv, om den skal være sjov eller alvorlig, og den kan indeholde emner som »Hvorfor jeg er glad for, at du er min mor eller far (eller bror eller søster),« »Ting, som jeg har lagt mærke til, at du gør for mig,« eller »Vores bedste stunder sammen«.

ULEGAVELISTE

• Giv dine forældre et gavekort til en aften i byen. Hvis et gavekort til en restaurant er for dyrt, kan du tilbyde at lave en madkurv eller en middag, som de kan tage med ud. Tilbyd at være babysitter, mens de er ude.

• Find ud af, hvilket tempel, dine forældre holder mest af. Det kan være det, de blev viet i, det, der ligger nærmest, et, som de har ydet bidrag til, eller et, som de gerne vil besøge. Tag et fotografi af det, tegn det, find en tegning eller billede af det i et af Kirkens blade og indram det til dem.

• Få fat i noget pænt brevpapir eller et smukt kort og skriv dit vidnesbyrd i det. Fortæl blandt andet, hvordan evangeliet og din families eksempel inspirerer dig til at stræbe efter at leve et mere Kristuslignende liv. Det vil være en af de bedste gaver, du kan give dem.

TIL DINE VENNER

• Inden I får juleferie fra skolen, kan du lave en julemadpakke til dine venner og tage den med i skole. Du kunne for eksempel bruge en særlig opskrift fra jeres familie, som de andre ikke har smagt. Eller også kan du finde ud af, hvad deres livretter er og koncentrere dig om det.

• Køb et stort, billigt krus og hæld en flaske af deres yndlings sodavand i det. Bind et gavebånd om hanken.

• Lav et skriftstedstræ til dem. Du kan enten købe et lille træ i en butik eller lave et af træ eller papir. Pynten kan være strimler af farvet papir med deres yndlingskriststeder på, eller hvide kort, som er bundet fast

med bånd i forskellige farver. Du kan lave 24 skriftstedskort, så det bliver til en skriftstedsjulekalender.

• Hvis det sner op mod jul, kan du give dem et snemandssæt: Find en gammel hat og et tørklæde (f.eks. i en genbrugsbutik) eller lav selv noget af stof. Husk at vedlægge kulstykker eller knapper til øjne og mund, og en gulerod til næsen. Måske kan du også finde en billig kost.

• Giv dem et nyt eksemplar af Mormons Bog. Det behøver ikke at være en dyr udgave. Hvis de ikke er sidste dages hellige, skriver du dit vidnesbyrd i den. Hvis de er medlemmer, kan du lave et smukt omslag til den.

TIL MISSIONÆRER

• Send let julepynt, som ikke fylder for meget. Det bedste er det, der enten kan spises, smides ud eller genbruges – som for eksempel julestrømper, et juletræ lavet af slik eller guilander af popcorn, slik eller lignende. (Det er også let og sjovt at lave for små søskende). Lad være med at sende noget, som kan gå i stykker, rådne eller som det vil være svært for missionæren at fragte rundt på, når julen er overstået.

• Fotografier i flade, robuste rammer er gode gaver. Missionærer kan aldrig få nok af billeder hjemmefra.

• Hvis de tjener i det land, som du bor i, eller hvis du kan få fat i frimærker fra deres land, kunne du sende dem frankerede, adresserede kuverter med brevpapir, der matcher.

• Små gaver, som missionærerne kan give til undersøgere eller hjælpsomme medlemmer er altid i høj kurs. Det kunne for eksempel være bogmærker eller kort med små åndelige tanker.

TIL DE ÆLDRE

- Giv dem den gave at føle, at der er brug for dem. Hvis de er raske og rørige, kan du hjælpe dem med at melde sig som frivillige til forskellige hjælpeprojekter eller indsamlinger. Så kan du også melde dig frivilligt og deltage sammen med dem.
- Hjælp dem med at udsmykke deres hjem. Giv dem små hjemmelavede dekorationer, hvis det er nødvendigt, eller hjælp dem med at hænge det op, som de har samlet sammen gennem årene.

• Tag dem med til en gratis julekoncert eller lignende i deres lokalområde. Det er rart for dem at komme lidt ud sammen med en, der er høflig og munter.

- Gør rent i deres hjem, ryd op i deres have eller skovl sne for dem. Du kan også give dem et gavekort på de samme ydelser, som du så senere kan udføre.
- Giv dem en gave, som består af minder. En scrapbog fuld af fotos og mindeværdige ting, som du har samlet sammen fra familie og venner, vil altid blive modtaget med kyskhånd.

HVAD DU KAN GIVE OS

Vi er godt klar over, at vi ikke står på din gaveliste. Og måske lyder det som om, vi vil trænge os på. (Denne jul er jo ikke forbi endnu!) Men ikke desto mindre er tiden inde til at tænke lidt over, hvad du vil give os til næste jul.

I decembernummeret næste år har vi planlagt at trykke vidnesbyrd om Kristus fra unge sidste dages hellige fra hele verden. Så vi vil bede dig om at tænke lidt over dit eget vidnesbyrd om Frelseren. Har der været en særlig oplevelse eller begivenhed, som gav dig dit vidnesbyrd eller styrkede det? Hvordan har dit vidnesbyrd om Kristus hjulpet dig i svære tider?

Skriv dine følelser ned på papir – også selv om det kun bliver til nogle få linjer. Vi vil gerne have, at du kort fortæller os om, hvad du har følt.

Send det til os seneste den 30. april 1996. Bare skriv på dit eget sprog. Skriv dit fulde navn, alder, adresse, samt ward eller gren og stav. Vores adresse er: *Stjernen*, Hans Egedes Gade 2, 2200 København N.

Du kan eventuelt vedlægge et foto af dig selv, som dog ikke vil blive returneret. □

»Simeon ærer Kristusbarnet«, af Greg Olsén

Simeon, der ved Helligånden havde fået at vide, at han ikke skulle dø, før han havde set »Herrens salvede«, var i templet, da Maria og Josef kom med den spæde Jesus. Simeon tog barnet i sine arme, lovpriste Gud og sagde: »Herre, nu låder du din tjener gå bort med fred ... For mine øjne har set din frelse« (se Luk 2:25-30).

Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem ... for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn.

Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde;

og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget«
(Luk 2:4-7).